A Bárány Házasságkötése

(Marriage of the Lamb)

1962.01.21.e Phoenix, AZ, USA

1. Köszönöm, Edward[edvörd] testvér. Áldjon meg téged az Úr.

Jó estét, barátaim. Az természetesen kiváltság, hogy újra itt lehetek ma este a Közösség Imaházban. Amikor ma délután erre jártam és megnéztem, hogy merre is van és megláttam azt a szót, hogy „Közösség”, az kedvemre való volt. Teszik nekem ez, Edward testvér. Közösség, ez az, amiben hiszünk.

2. Egy régi barátom, aki épp nemrég tért Haza, hogy az Úrral legyen, lehet, hogy sokan közületek ismertétek, Dr. F.F. Bosworth[bozvörsz]. Sokan közületek. Úgy hiszem, volt itt velem egyszer Phoenix[fíniksz]-ben, egy nagyon nemes lélek. És ő… neki volt egy-egy… Ő egy idős szent ember volt, de volt humorérzéke. És egyszer ő mondta nekem, azt mondta… Én folyton a közösségről beszéltem. Azt kérdezte: „Branham testvér, tudod, mi az a közösség?”

És azt mondtam: „Nos, azt hiszem, igen, Bosworth testvér.”

3. Azt mondta: „Két társ egy hajóban.” [angolul ez egy szójáték: fellowship=közösség; fellow=társ, ship=hajó —a ford.] És ez valahogy így van, megosztjuk a helyünket egymással.

4. És láttam, hogy sokan felemeltétek a kezeteket, hogy ismertétek Bosworth testvért. Mivel—mivel ismertétek őt, szeretnék pár szót mondani az utolsó pillanatairól itt a földön. Jó ideje ismertem őt. És ő már kint volt itt prédikálva az evangéliumot és imádkozva a betegekért, még mielőtt én megszülettem volna. Tehát, láthatjátok, milyen idős volt. Az Úr engedte, hogy leéljen, azt hiszem, nyolcvanöt évet, vagy valahogy így, és ő még mindig egy nemes, idős ember volt, amikor meghalt.

5. Amikor hetvenöt éves volt, úgy hiszem, annyi volt, ő és én a… azt hiszem az Edgemont [edzsmant]Hotelben voltunk, Miamiban. És már megvacsoráztunk és kisétáltunk a tengerpartra, ahol jöttek a hullámok, hogy megnézzük, hogyan jön fel a hold. És itt voltam én, negyven évesen, ahogy mentem, görnyedt vállakkal. És ő, úgy hetvenöt évesen, olyan egyenesen, ahogy csak tudott. És ránéztem és csodáltam őt. És azt mondtam: „Bosworth testvér, szeretnék kérdezni tőled valamit.”

Azt mondta: „Mondd csak, Branham testvér.”

És azt kérdeztem: „Mikor voltál a legjobb formában?”

6. Azt mondta: „Éppen most.” Nos, akkor elszégyelltem magam. És azt mondta: „Elfelejted, hogy én egy kölyök vagyok, aki egy öreg házban lakik,” mondta. Ez volt Bosworth testvér.

7. Amikor meghallottam, hogy készül elmenni az Úrhoz, majd’ leégettem a kocsim gumijait, hogy siessek lemenni hozzá Miamiba, hogy meglátogassam. És amikor a feleségemmel odaértünk… És a Bosworth család és a mi családunk nagyszerű barátok. És bementünk. Az öreg ősatya egy kis kanapén feküdt és felemelte a kicsi, kopasz fejét, kis,

vékony karjait *így* kitárva felém. Könnyek futottak végig az arcomon, karjaimba fogtam és így kiáltottam: „Atyám, atyám, Izrael harci kocsijai és lovasai!” Mert ha valaha volt idős ember, aki méltóságot vitt a pünkösdi mozgalomba, akkor az Bosworth testvér volt. Ő tényleg az volt. Ő egy nagyszerű virág volt.

8. És tudjátok, az első dolog, amit tenni akart, az volt, hogy mondott nekem egy olyan kis viccet, tudjátok.

És azt mondtam: „Bosworth testvér, meg fogsz gyógyulni?”

9. Azt felelte: „Nem, Branham testvér. Nem vagyok beteg, kezdjük azon. Azt mondta: „Csak Hazamegyek.”

És azt mondtam: „Nos, az nagyon jól van.”

10. Mi éppen akkor hagytuk el Afrika missziós mezőit, ő és én. Azt mondta: „Én egyszerűen csak túl öreg vagyok, hogy tovább éljek.” Azt mondta: „Hazamegyek.”

És én azt kérdeztem: „Bosworth testvér, mit tanácsolsz, mit tegyek?”

11. Azt felelte: „Maradj az Evangéliummal.” És azt mondta: „Menj vissza a missziós mezőkre, amilyen gyorsan csak tudsz.” Azt mondta: „Ez volna az én tanácsom.”

12. És azt mondtam: „Bosworth testvér, még egy dolgot szeretnék tőled kérdezni.”

Azt kérdezte: „Mi az, Branham testvér?”

13. Azt mondtam: „Most már, úgy hatvan évet töltöttél el az Úr szolgálatában, vagy talán többet.” És azt kérdeztem: „Mikor voltál legboldogabb az életedben?”

Azt mondta: „Éppen most.”

És azt mondtam: „Bosworth testvér, tudod, hogy most haldokolsz?”

14. Azt mondta: „Én nem tudok meghalni. Én sok évvel ezelőtt meghaltam.” És én… Azt mondta: „Branham testvér, mindazokat, akiket szerettem és akiknek gondját viseltem az elmúlt hatvan évben, várom, hogy Ő kinyissa nekik azt az ajtót bármelyik percben, hogy jöjjenek és elvigyenek engem.”

És eszembe jutott az *Élet Zsoltára*.

A nagyoknak élete mutatja, hogy

Éltünk fenségessé válhat,

Ha elbúcsúzva nyomokat hagyunk

Az idő homokjában.

És ő tényleg itt hagyta a nyomdokait nekem.

15. Mielőtt meghalt, vagyis át-...elment a Dicsőségbe, úgy egy órával vagy talán többel az elmenetele előtt. Aludt néhány órát; és a felesége, a fiai, szerettei körbeállták – és az agg férfi felébredt, körülnézett, felkelt és átfutott a szobán, hogy kezet rázzon az édesanyjával, aki sok évvel azelőtt elment, és az édesapjával. És több mint egy óra hosszat csak emberekkel fogott kezet és ezt mondta: „Ez itt John testvér. Igen, te az én összejövetelemen jöttél Krisztushoz Joliet[dzsoliet]-ben Illinois[illinoj] államban. Ez a testvér itt…” kezet rázva a megtérőivel, akik sok évvel előtte mentek át.

16. Én-én mondom nektek, néha úgy hiszem, hogy abban az órában, amikor átmegyünk erről a földről a másikra, úgy hiszem, valamikor, amikor… A folyón mindenképp nehéz lesz átmenni, tudjátok. Úgy hiszem, talán az Úr azt mondja a szeretteinknek: „Menjetek le a folyóhoz és várjátok őket ott lenn.” Úgy, ahogy Jákob mondta, egybegyűlünk még a mieinkkel egy nap.

17. Én is várom, hogy eljöjjön az a nap. És akkor, amikor bevégzem ezt az életet itt, vagyis Isten bevégzi velem a dolgát és meglátom, hogy bevettem minden erődöt, amit csak tudtam, átjutottam minden tövises mezőn és megmásztam minden hegyet, vissza akarok nézni, hogy meglássam, hol voltam, amikor lemegyek a folyóhoz.

18. Mindig is mondtam, úgy mint a színesbőrűeknek errefelé van egy kis énekük, amit énekelnek: „Nem akarom, hogy baj legyen a folyónál.” Most akarok mindent kiigazítani.

19. Talán csak leteszem a kardot vissza a hüvelybe, leveszem a sisakot és leteszem azt a parton, felemelem a kezeimet és azt kiáltom: „Hozd ki a mentőcsónakot, Atyám. Ma reggel hazamegyek.” Ő ott lesz. Ne aggódj. Hiszem ezt. Gondolom, ez mindenki szívének a vágya itt.

20. Tehát, tényleg nagy megtiszteltetés, hogy itt lehetek ma ezzel a kedves pásztorral és a gyülekezetével és ezzel a csodálatos munkával és ezekkel, akik itt vannak átutazóban Krisztusban Phoenix-nek ezen a szélén. Mert ez tényleg így van, mi átutazók vagyunk. Zarándokok és idegenek vagyunk itt. Egy Várost keresünk.

21. Amint ma reggel beszéltem lenn, Fuller[fulör] testvér imaházában a Királyi Magról. Na most, ha vannak hangfelvevőitek, én soha nem teszek említést. De volt valami, ami ma reggel történt, amit… Ha van hangfelvevőtök, ha megszereznétek egyet a hangszalagok közül, biztosan értékelnétek. Maguire[megvájör] testvérnél vannak és *Ábrahám Királyi Magja*.

22. Látjátok, Ábrahám magja Izsák volt, aki zsidó volt, természet szerinti. De a Királyi Mag Krisztus volt az ígéreten keresztül és az a Krisztus Isten megnyilvánult Igéje volt. És ma a szívünkben van, ahogy… „Ha Én… Ha ti Bennem maradtok és az Én Igém bennetek, kérjetek, amit akartok és meglesz az nektek.”

23. Tehát, ahogy már sokszor elmondtam azt Phoenix-ben, mióta itt vagyok… Először harmincöt évvel ezelőtt jöttem ide. És fenn a 16. Utca és Henshaw[hinsó] környékén éltem. Kinn az R Körzeti Farmon dolgoztam, Wickenburg[vikinbörg]-ből. És elmentem oda egy kislánnyal, a 16. Utca és Henshaw környékére. Azért mentem, hogy megkeressem azt a helyet nemrég, de mégcsak nem is Henshaw a neve többé. Most már Buckeye[bákáj] a neve. És egy nagy város lett, itt Phoenix-nek a központi részén. Minden annyira megváltozott.

24. A feleségem és én felmentünk a Déli Hegyre, hogy megnézzük Phoenix-et. És azt gondoltam, hogy úgy háromszáz éve, valószínűleg nem volt itt semmi más, csak prérifarkasok, kaktusz és ilyesmi. És mára ez egy hatalmas, mesés város. Tehát azt mondtam: „Kedvesem, megtértek vagy eltértek az emberek? Eldöntheted. Számomra az meg lett rontva. A nagyszerű épületeivel és csodálatos építményeivel rendben lenne, ha férfiak és asszonyok Istenhez felemelt kezekkel sétálnának fel-le az utcán, dicsérve Istent; és úgy élnének, mint testvérek és testvérnők; ahelyett, hogy isznak, kártyáznak, dohányoznak, hazudnak, lopnak, ivótársak, minden, ami gonosz. És mindeközben…”

Aztán a feleségem így szólt: „Akkor, Billy, miért vagy itt?”

25. Azt mondtam: „De, kedvesem, mióta itt ülünk, tizenöt perce, hány hazugságot mondtak ki abban a völgyben? Hányan esküdtek az Úr Nevére hiába? Hányan cigarettáztak, hány whisky-t ittak meg, hányan követtek el házasságtörést és mindezt csak abban a kis időben, mióta itt vagyunk?”

Azt mondta: „Hát nem szörnyű?”

26. De azt mondtam: „Ezért vagyunk most itt, drágám. Hány hűséges ima szállt fel, mióta itt vagyunk? ’Ti vagytok a világ világossága.’ Ez az, amiért itt vagyunk, hogy vállvetve haladjunk ezekkel a kicsi gyülekezetekkel itt, megtéve mindent, amit csak tudunk, hogy segítsünk továbbmenni. Hogy legyünk…”

27. Ti mind, szentek áldás vagytok számomra. Remélem, én is áldás leszek számotokra az ittlétem alatt. És amikor rájöttem, hogy alkalmam lesz meglátogatni különböző felekezeteket és szervezeteket és—és különböző gyülekezeteket és így tovább és a testvéreket az egész Phoenix völgyben, a szívem ujjongott. Az az összejövetel előtt lesz, amin beszélnem kell majd, a Keresztény Üzletemberek találkozóján, azt hiszem a szombat reggeli és utána a vasárnap délutáni összejövetelen a következő vasárnap. És mindig kiváltság találkozni azokkal a testvérekkel. Úgy gondolom, van ott náluk vagy kétezer ötszáz ülőhely. Lesz sok férőhely mindnyájunknak. Reméljük, találkozunk ott veletek.

28. És aztán, hogy legyen ilyen idő a közösségre, hogy elmenjünk gyülekezetről gyülekezetre és beszéljünk. Azt hiszem, addig beszéltem ma reggel, hogy berekedtem, úgy másfél óráig. Pedig ez egy rövid volt. Általában nem végzek három, vagy négy óra alatt az otthoni gyülekezetben. Én csak… Én nem vagyok prédikátor. Tehát csak örömteli zajt adok ki az Úrnak. Annyira szeretem csinálni. Egyszerűen csak szeretem, ezért továbbra is ezt fogom tenni. Kaptam négy vagy öt értesülést arról, hogy túl sokáig tartom itt az embereket, így, tudom, hogy ez igaz. És ma este, őszintén, már egy óra előtt el fogunk menni innen. Szinte biztosíthatlak titeket erről. Én szinte… Annyira jó érzéssel tölt el ez a lelkület, és minden olyan kedves, biztos vagyok benne, hogy a Szent Szellem áldást tartogat nekünk.

29. Na most, eddig még nem voltak gyógyító alkalmak az összejöveteleken. Én… Egyik este, lenn a… Jézus Neve gyülekezetében, ki is volt a pásztor? Outlaw[áutló] testvér. Outlaw testvér gyülekezetében, olyan sokan voltak, akik akarták, hogy imádkozzunk értük. És megkértem a fiamat, hogy osszon ki imajegyeket. És az azt követő néhány este, a Szent Szellem annyira leszállt az épületre, hogy… Mindannyian tudjátok. Voltatok már az összejöveteleimen. Mindannyian voltatok. Láttátok már hogyan megy a megítélés és így tovább. De most észrevettem, hogy sokan felgyűltek, hogy imádkozzunk értük. És ezt először szerdával és csütörtökkel kezdődően vettem észre. Gondoltam, várok vasárnapig, mert ha gyógyító alkalmon vagy a gyülekezetben…

30. Látjátok, mindenhol bejelentettem, ahová mentem, hogy minden ember maradjon a szolgálati helyén vasárnap, látjátok. Ezeken a különleges alkalmakon csak látogatást teszek a testvérekkel. És azt akarjuk, hogy mindenki tartsa meg a szolgálati helyét, mert a pásztorod vár rád és ez az, ahol lenned kell.

31. Tehát akkor—akkor szerintem holnap este, ha az Úr is úgy akarja, én nem… Hol kell lennünk holnap este? [Egy testvér mondja: Tempe[tempí]-ben, az O’Donnell[ódánl] testvér gyülekezetében.”—a Szerk.] O’Donnell testvérnél, Tempe-ben, Arizonában. Tehát, ha nincs

semmi különleges dolog a gyülekezetetekben és vannak beteg emberek körülöttetek, nos, fogok imádkozni a betegekért holnap este – csak lesz egy szokásos imasor, hogy imádkozzunk a betegekért, talán hétfőn és kedden. Nézzük csak, úgy van, hogy… Nem tudom. Szerda este is lesz gyülekezet nekem? [„Igen.”] Szerda este. Akkor…

32. Csütörtökön kezdődik, ugye, a találkozó? [Egy testvér azt mondja: „Én valahogy…? találkozót.”— a Szerk.] Rendben, testvér. Ő hirdeti ki. [„Látod, ma este itt vagyunk. És holnap este a tempe-i Isten Gyülekezetében leszünk. És azután a Mountain View[máuntön vjú]-ban Sunnyslope[szániszlóp] -on huszonharmadikán. És azután a Központi Gyülekezetben, huszonnegyedikén.”] Rendben, ez így jó. [„Én magam sem emlékeztem. Valahogy összekevertem ezeket.”] Ne törd rajta magad.

A minap arról beszéltem, hogy „Nem megy az emlékezés.”

33. És Jack Moore[dzsek mur] testvér azt mondta nekem, azt mondta: „Szerinted, neked nem megy?” Azt mondta…

34. Azt mondtam: „Jack testvér, elkezdek beszélni és egyszerűen nem emlékszem, hogy éppen miről beszéltem.”

35. Azt mondta: „Ne gondold, hogy ez rossz.” Azt mondta: „Felhívok telefonon, felhívok valakit és azt mondom: ’Mit szeretne?’” Hát, ez már elég rossz!...?...Ó!

36. Hát, ez talán viccesnek tűnik, amiről úgy gondolom, hogy nem helyes itt a szószéken beszélni. De bárhogy is van, Isten gyermekei boldog gyermekek, tudjátok, tehát egyszerűen mi—mi csak szeretjük. Úgy gondoltam, ez olyan kedves volt.

37. Ti mind, sokan ismeritek Jack Moore testvért. Shreveport[srívport]-ból, Lousiana[lújziána] államból való, az Élet Imaházból, nagyszerű testvér. És így ő ezt mondta nekem. Ő vállalkozó is.

38. És azt mondta: „Ne gondold, hogy az rossz, Branham testvér.” Azt mondta: „Felhívtam valakit a minap, és felhívtam a számukat.” És azt mondta: „Felvették és azt mondták: ’Halló.’ Azt kérdeztem: ’Nos, mit szeretne?’”

Gondoltam: „Nos, lefelé megyünk, Jack testvér.”

39. Tehát most azt hiszem, jó lenne. És ezek a barátaink, akik imát kérnek és behozzák a betegeiket, akkor fogunk értük imádkozni.

40. Ma este, gondolkoztam, hogy miről is beszéljek, ma este, itt fenn, ebben a kedves, kis gyülekezetben. És azt gondoltam: „Hát, nem is tudom miről.” Csak vennem kell egy kis szövegrészt és bízni abban, hogy az Úr valahogyan összekeveri a szavakat és hagyja, hogy oda essenek, ahol az segíteni fog valakinek, látjátok. Soha nem próbálok venni egy szövegrészt. Próbálok mindig vezetve lenni és leírni egy csomó Igehelyet és így tovább. És—és azután, ha az Úr máshogy vezet, akkor csak megyek, ahogy Ő vezet. És úgy gondolom, mindnyájunknak így kellene tenni. Nem gondoljátok? Ugyanúgy tenni.

41. És most, egy dolog van, amit—amit én—én szeretnék, hogy mindegyik gyülekezet bejelentse ezt minden helyi gyülekezetben. És ez az, hogy ha… Amikor elvégeztétek, hogy imádkoztatok a pásztorotokért és a szeretteitekért, ne feledkezzetek meg rólam, mivel naponta felismerem, jobban, mint valaha, hogy közeledünk az út végéhez.

42. Pár hete temettem el az édesanyámat. És a karjaimban tartottam addig, amíg Isten elvitte a lélegzetét és lelkét a Mennybe. Szemléltem egy Szent Szellemmel betöltött asszony hősies halálát és láttam, ahogy éppen az út végére ért. Azt gondoltam: „Ó, én—én azt szeretném, hogy minden anya ilyen legyen. Egyszerűen tennem kell valamit, hogy… megtenni minden tőlem telhetőt, hogy az emberek meglássák, hogy mit jelent ez valójában.”

43. És barátaim, meg vagyok győződve, hogy az talán egy kicsit mélyebb. És úgy gondolom, talán mi egy kicsit túl könnyedén vesszük, ahhoz képest, amilyen az valójában. Úgy gondolom, emlékeznünk kellene, hogy ha Isten annyira szent, hogy az Angyalok piszkosnak tűnnek a szemében, milyennek látszunk mi? Látjátok? Ez így van. Ezért mi emlékezni akarunk. És ne feledjétek, Isten ott ül az Örökkévalóságban, ami túlragyog minden napot a naprendszerben. „Szent, szent, szent,” az Angyalok, szárnyaikkal az arcukon és a lábaikon, a Jelenlétében repülve így kiáltanak: „Szent!” Milyennek kellene lenni nekünk? Ezért mi… Ez az, amit tenni próbálunk.

44. És—és úgy érzem, Isten Királysága olyan, mint egy ember, aki fogott egy hálót és kiment a tengerre, Jézus mondta, és belevetette. És amikor elkezdte kihúzni, sokfélét fogott. A jó halakat, persze megtartotta; de a többi dögevő halat visszadobta a vízbe, úgy, mint a rákokat és—és kígyókat, gyíkokat és teknősbékákat és így tovább. De az Evangélium hálója mindet kifogja. És mi… és eljön az a nap, amikor utoljára vetjük majd ki a hálónkat, Adams testvér. Így igaz. Nem neked, vagy nekem kell megmondani, hogy melyik hal és melyik nem. Mi nem tudjuk. Mi csak kivetjük a hálót és kihúzzuk. Ez minden. Isten ismeri az övéit. „Azokat, akiket eleve ismert, el is hívta: és akiket elhívott, meg is igazította; és akiket megigazított, meg is dicsőítette.” Tehát várakozunk, kivetve a hálóinkat. És az én kiváltságom ma este, hogy itt állhatok az Edward testvér gyülekezetében, hogy segítsek kivetni a hálót ezen a helyen, hogy megláthassuk, vannak-e itt halak Isten Királysága számára.

45. Most, még mielőtt olvasunk az Igéből, szóljunk az Ige Szerzőjéhez egy rövid ideig, amint meghajtjuk fejeinket.

46. Meghajtott fejjel, a pillanat szentségében, amint közeledünk az élő Isten Igéjéhez, ami maga Isten, vajon van-e itt valaki, akinek van egy kérés a szívén, amiről szeretné, hogy megemlékezzünk ebben az imában. Ennek jeléül nyújtsátok fel a kezeteket.

Úr Jézus, nézz erre a hallgatóságra, ismerve minden szívet.

Köszönöm Neked.

47. Kegyelmes és szent Isten, a Mindenható, El Shaddai, aki megjelentél Ábrahámnak a „Mindenható, a kebles Isten, az Erőt adó, a gyengék Segítőjének Nevében,” jöjj közénk ma este, Atyánk. Mi felismerjük gyengeségeinket és hibáinkat. Megvalljuk Előtted a bűneinket és rátesszük azokat az ítéleted rézoltárára és kérjük, hogy Jézus Krisztus Vére vegye el azokat az áldozatban, amit hozunk. Add meg ezt, Ó, Istenünk.

48. Átadjuk az életünket és mindent, amink csak van. És kis tálentumainkat, amit kaptunk, Urunk, használd Isten dicsőségére.

49. Áldd meg ezt a gyülekezetet, a kedves pásztorát, diakónusait, gondnokait, minden vezetőt és minden tagot, aki jár ebbe a „Közösség” nevű gyülekezetbe. Istenünk, imádkozok,

hogy a férfiak és asszonyok, ahogy a helyiség ajtaján át belépnek ide, jussanak meggyőződésre látván a Szent Szellem szép rendjét ebben az épületben. Add meg ezt, Urunk.

50. Bocsásd meg a mi bűneinket és a mi vétkeinket, újra kérünk. Emlékezz meg azokról, akik felnyújtották a kezüket. Lent a kéz mögött, Urunk, volt egy szív egy kéréssel Feléd. És, talán, lehet, hogy csak Te, egyedül, tudod megadni azt. Imádkozom, hogy Te add meg azt, Atyám. Bármire van szükségük, add meg azt nekik bőséggel. Ha vannak betegek, Urunk, gyógyítsd meg őket. Ha van olyan, aki az útfélre esett, erősítsd meg őt, azt a lankadó térdet. „A repedt nádszálat nem töri el és a pislogó gyertyalángot nem oltja ki." És tudjuk, hogy egy repedt nádszáltól Ő soha nem fordulna el; hanem meggyógyítaná. És imádkozom, mennyei Atyám, hogy ha van itt olyan lélek, ami megtört, vagy—vagy elcsüggedt, vagy gyenge, csüggedt kezek és meglankadt térdek, hadd legyenek ők felemelve, ma este, Urunk. Jöjjön a Szent Szellem és gyógyítsa a szíveinket, szellemünket és a testi lényünket és mi Neki adunk ezért minden dicsőséget. Jézus nevében kérjük ezt. Ámen.

51. Ha szeretnétek odalapozni az Igerészhez, csak egy harminc perces szolgálat erejéig, szeretném, ha velem együtt olvasnátok a Jelenések Könyvéből, a 19. fejezetből és szeretném felolvasni a 7. verssel bezárólag.

És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben, a mely ezt mondta: Halleluja! Az üdvösség,… dicsőség, és a tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké:

Mert igaz és igazságos az ő ítélete*, és azt a nagy paráznát, a mely a földet megrontotta az ő* paráznaságaival*, elítélte, és megbosszulta az ő szolgáinak vérét annak kezén.*

És másodszor is mondának: Halleluja! És annak füstje felmegy örökkön örökké.

És leborult a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat, és imádta az Istent, a ki a királyiszékben ült, mondván: Ámen! Halleluja!

És leborult a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat, és imádta az Istent, aki a királyiszékben ült, mondván: Ámen! Halleluja!

És a királyiszéktől szózat jött ki, a mely ezt mondta: Dicsérjétek a mi Istenünket mindnyájan ő szolgái, a kik félitek őt, kicsinyek és nagyok!

És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgés *szavát, mondván: Halleluja! Mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható.*

Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát.

52. Ma este szeretnék beszélni a „Bárány Házasságkötése" témáról csak egy pár pillanatig, hogy… Annyira ismerős számunkra ez az Íráshely. Kétségkívül, a ti kedves pásztorotok sokszor közeledett már ehhez a témához.

53. És tudjuk, hogy lesz egy menyasszony és lesz egy esküvői vacsora, ami az égben lesz felszolgálva majd. Ez csak annyira biztos, mint Isten, mert ez az Ő Igéje. És tudjuk, hogy azok, akik azt a menyasszonyt alkotni fogják, az az ő gyülekezete lesz és ők szeplő és ránc nélkül

fognak Előtte megjelenni. És nekik most megvan a földön az az anyag, amivel el tudják magukat készíteni. Ha megfigyelitek, azt mondja: „Elkészítette magát.”

54. Tehát sokan azt mondják: „Ha az Úr elveszi tőlem ezt a gonosz lelket az ivást, a szerencsejátékot, a hazudozást, vagy lopást, szolgálni fogom Őt.”

55. De ez tőled függ. Neked is tenned kell valamit. „Aki győz, örökségül nyer mindent.” Azok, akik győznek. Van erőd, hogy megtedd, de hajlandónak kell lenned, hogy letedd. Elkészítette magát. Szeretem azt az Igét.

56. Látjátok, Isten nem tolhat minket keresztül egy kis csövön, kihúzva minket a másik végén és aztán azt mondaná: „Boldog, aki győz.” Semmid nem lenne, amin győzhetnél; Ő csak áttolt volna azon. De neked kell meghoznod a magad döntéseit. Nekem kell meghoznom a magam döntéseit. Abban megmutatjuk hitünket és tiszteletünket Isten felé.

57. Isten megígért Ábrahámnak egy gyermeket, de neki huszonöt évig ki kellett tartani ez ígéret mellett. Voltak hullámhegyei és hullámvölgyei és kísértések az alatt a huszonöt év alatt. De ragaszkodott az ígéret szavához.

58. És Isten megígért Izraelnek egy ígéret földet, de meg kellett harcolniuk minden centiméteréért. „Bárhol, ahová csak a lábad lép, neked adtam.” Isten mondta Józsuénak. Minden ott volt. Ott volt az ország és Isten nekik adta azt, de meg kellett érte küzdeniük.

59. Ugyanígy van az Isteni gyógyítással. Istennek megvan az ereje, hogy meggyógyítson téged, ha neked van hozzá bátorságod, hogy elfogadd azt. De az úton meg fogsz harcolni minden centméterért.

60. Istennek megvan a csodálatos kegyelme, hogy megmentsen téged és Ő meg fogja azt tenni, de meg fogsz küzdeni minden centiért az utadon.

61. Már harmincegy éve a szószék mögött állok és minden centi egy küzdelem volt, állandóan. Biztosan az volt.

62. „De harcolnunk kell, ha uralkodni akarunk.” Tehát meglátjuk, hogy a Menyasszonynak el kell készíteni Magát. „Hajlandónak kell lennie, hogy félretéve minden akadályt és a megkörnyékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk lévő pályát.” Nekünk magunknak kell azt félretennünk. Nem mondhatjuk, hogy „Istenünk, gyere és Te tedd azt félre helyettünk.” Mi magunknak kell azt megtennünk.

63. Szeretek esküvőkre gondolni. Kiváltságom, hogy elég sok embert összeadhattam már. És azt hiszem, amikor elkísérek egy fiatalembert és egy fiatal hölgyet az oltárhoz és látom, ahogy lejönnek a termen keresztül és a lány szépen fel van öltözve menyasszonyi ruhába és arca el van fátyolozva; és a vőlegény egyenesen kiáll, gyönyörű öltözetben, fiatalon és életerővel telve, amint ott vonulnak az életük legjaván, megteszik az esküvői fogadalmat, úgy gondolom, van ebben valami édes. Van abban valami szent, mert az arra emlékeztet, hogy egy napon lesz egy másik nagy esküvő, amikor Krisztus menyasszonya vonul majd végig a Dicsőség folyosóin.

64. A vőlegény mindent el fog készíteni. Lesz egy esküvő és lesz egy vacsora. Mennyire szeretjük végiggondolni, ahogy szemben ülünk egymással az asztalnál és kezet rázunk egymással, miközben könnyek folynak le az arcunkon. És arra gondolni, hogy Ő majd jön és letöröl minden könnyet a szemünkből és így szól: „Ne sírj. Most már mindennek vége. Lépj

be Urad örömébe, ami neked készül a világ megalapítása óta." Ó, testvérem, ettől egymást jobban szeretni fogjuk.

65. Úgy gondolom, hogy ez a baj ma a Gyülekezettel, a Menyasszonnyal, ami minden gyülekezetből épül fel, amelyek hisznek Krisztusban. Nem a gyülekezet épülete, vagy a szervezet, vagy felekezet; hanem az egyének, akik a gyülekezetben vannak azok, akik a Menyasszonyt alkotják.

66. Van egy jóbarátom Louiseville[luivill]-ben, Kentucky[kentáki]-ban. Dr. Wallace Cauble [velesz koubl]egy szolgáló volt a Krisztus Gyülekezetében, aki eljött és megkapta a Szent Szellemet és az egyik nagyobb… legnagyobb gyülekezetet pásztorolja Louisville-ben, a Nyitott Ajtó Gyülekezetet. Egy nagyon drága barátom nekem. És pár nappal ezelőtt, ahogy az utcán álltam, megláttam ott sétálni. És mindig is szerettem és ő is szeretett engem.

67. De egy nap, volt egy mandulaműtétje és majdnem elvérzett. És ott tartották a Szent József Kórházban és azt mondták, haldoklik. És McSpadden[mekszpedn] asszony felhívott és azt mondta: „Dr. Wallace Cauble." Nem ismertem még, de tudtam, hogy létezik egy nagy Nyitott Ajtó Gyülekezete. Azt mondta: „Haldoklik. Az orvosok injekciókat adtak neki és minden mást. Be is varrták. De folyamatosan vérzik és nem tudják megszüntetni a vérzést. Nem alszik meg a vére és, tudjátok, nem áll el a vérzés. És azt mondta: „Vannak bent nála misszionáriusok és azt szeretnék, ha bejönnél és imádkoznál érte."

68. Nos, hallottam már Dr. Wallace Cauble-ről és ezért kicsit vonakodtam, de azért átmentem. És amikor benéztem a kórházi szobába, misszionáriusok voltak ott és nagy szolgálók, mindannyian kiáltásban és imádságban. És azt gondoltam: „Ó! Egy szegény kis magamfajta, szent hempergő menjek be oda? Jobb, ha itt kint maradok." Ezért letérdeltem a kóla automata mögött az előtérben és imádkoztam Istenhez, hogy—hogy állítsa el a Cauble testvér vérzését. Majd lementem és kimentem.

69. Épp csak hazaértem, úgy tizenöt perce, amikor újra csörgött a telefon és tudakozódtak, hogy miért késlekedek, hogy még nem értem oda. És azt mondtam: „Én—én voltam ott. De olyan sokan voltak bent, hogy arra éreztem vezetést, hogy ne menjek be, talán, annyi nagy szolgálóval benn a szobában."

70. És azt mondta: „Azonnal jöjjön." Azt mondta: „Annak a férfinak már csak kevés ideje van hátra."

71. Így megint átmentem. És amikor bementem, ő éppen egy katolikus testvérnőnek próbált segíteni, hogy elfogadja Krisztust személyes megváltójának; miközben vérzett és vér bugyogott ki a szájából. Bementem.

Azt mondta: „Üdvözlöm."

72. Én azt mondtam: „Üdvözlöm."

Felült az ágyban, miközben köhögött és folyt a vére.

És azt kérdezte: „Hogy hívják?"

Azt mondtam: „Branham testvér vagyok."

73. Sírva fakadt és karjaival átölelt engem. És ott letérdeltem.

74. Tehát ő Dr. Wallace Cauble, a louisville-i Nyitott Ajtó Gyülekezetéből. Kérdezzétek meg tőle levélben. „A vér abban a másodpercben elállt.” Azóta sem vérzett. Látjátok? És mi nagyon, nagyon jó barátok vagyunk azóta. És a múltkor találkoztam vele. És azt mondta…

75. Oswald J. Smith[oszvöld dzsé szmisz], ti sokan ismeritek Smith testvért. Ő egy nagyszerű misszionárius és eljár Cauble testvérhez, mert annyira szereti. Azt mondta: „Cauble testvér, tudod,” azt mondta: „Én…” Valamit a feleségéről. Azt mondta: „Először, mikor megházasodtam,” mondta, „Úgy éreztem, nos, ha hibát követek el, én, ó, találok majd egy másikat,” mert ő olyan fiatal volt. „De,” így szólt: „miután jönnek a gyerekek,” mondta, „utána már elég nehéz meglenni nélküle. Majd, amikor úgy ötven éves leszel, már nem tudsz meglenni nélküle. És ahogy egyre idősebb vagy, annál jobban így érzed.”

Azt mondtam: „Úgy vélem, ez így van.” Én…

76. Hogy miről jött fel ez a téma, tudjátok, hogyan tudnak a hölgyek vásárolni és a feleségem is benne van. Ő ennek az egésznek mestere. Mindig azt csinálja. Szegény lábaim majd’ leszakadnak, ahogy vele sétálgatok. És ahogy ő (Smith testvér – a ford.) mondta: „Nos, már nem tudsz meglenni nélküle.” És innen jött fel ez a téma.

77. Amikor hazamentem, leültem ott a szobában és azt gondoltam: „Ez így van.” Valami másra is vonatkoztattam ezt.

78. Tudjátok, amikor először megtértem a... Missziós Baptista prédikátor lettem, azt gondoltam: „Ha egy ember nem baptista, akkor nincs is megmentve. Ezzel el volt intézve.” És hónom alá vettem egy Bibliát és azt gondoltam, hogy az Úr arra hívott el, hogy mindenkit baptistává tegyek. „És akik nem pont’ úgy hittek, mint a baptisták hittek, egyáltalán nem is voltak a képben.”

79. Ahogy teltek-múltak a napok, azt gondoltam, az összes munkát nekem kell elvégezni egyedül. De rájöttem, látva egy másik testvért, akinek volt egy gyülekezete, egy pásztort. Ő is ugyanolyan keményen dolgozott, mint én. Végül is, a takaró hozzá is elér, tudjátok.

80. Aztán rájövünk, hogy szükségünk van egymásra. És mostanra, miután kezdtünk eddig elérni, egyszerűen nehéz egymás nélkül meglenni. Ez minden. Muszáj, hogy ott legyünk egymás számára. És hiszem, hogy ez benne van ebben a nagy pünkösdi mozgalomban. És örülök, hogy látom leomlani a közöny falait és Isten nagy Egyháza elkezd egybeolvadni a közösségben. Ez azt jelenti, hogy közeledik az esküvő. És a kövek, lehet, hogy sajátos a formájuk, de megvan a helyük valahol abban az épületben, ha ők az Úr kövei.

81. Tehát a házasság bizonyos tekintetben egy árnyék. A földi házasság itt képe a mennyei házasságnak. Menjünk most végig ezen, pár pillanatig, hogy átismételjük egy pillanatra.

82. Az első dolog az, hogy kell, hogy meghozzunk egy döntést. Az első dolog, ami kell egy természetes házasságban az, hogy hozzanak egy döntést. A fiatal hölgynek el kell dönteni, hogy akarja-e ezt a fiatalembert; és a fiatalembernek, hogy akarja-e azt a fiatalasszonyt. Hozni kell egy döntést és neked kell azt meghozni. Kell, hogy ő legyen az egyetlen asszony a világon, akit szeretsz és kell, hogy ő legyen az egyetlen férfi. Ha nem így van, akkor rossz döntést hoztál.

83. És ugyanígy van ez, amikor Krisztus mellett döntünk. Az első dolog, amit tenned kell, az, hogy elhatározod magadban, hogy fogod Istent szolgálni és elfogadod Őt, mint

Megváltódat; vagy nem fogod. A világot fogod szolgálni? Krisztust fogod szolgálni? El kell határoznod. Hoznod kell egy döntést. Amikor elhatározod, hogy vagy Istent fogod szolgálni, vagy a mammont, akkor meghozod a választásod. De kell, hogy hozzál egy döntést.

84. És azután, miután meghoztad a döntésed, ami te vagy, aztán jön az eljegyzés. Azt az oltárnál találod. Szükséges az eljegyzés, mielőtt az egyesülés megtörténhetne. És így van ez a Krisztus Gyülekezetével. Kell, hogy legyen egy eljegyzés Krisztussal, egy—egy fogadalom, egy eljegyzés, egy szerelmi kapcsolat.

85. És utána, a következő dolog az, hogy ígéreteket tesznek. Kell, hogy ígéreteket tegyenek egymásnak, mint, ahogy megígéred: „Kedvesem, ha hozzám jössz feleségül, megígérem, hogy hű és igaz leszek. Nem fogok más asszonyra nézni." Vagy „Nem fogok más férfira nézni. És minden feladatot meg fogok tenni, ami egy feleségnek kijár. Ha lesznek gyermekeink, megteszek majd minden anyára váró feladatot. Háziasszony leszek." Egy helyes házasságnál meg kell - vagy meg kellene - tenni mindezeket az ígéreteket.

86. És ugyanígy van, amikor Krisztushoz jössz. „Uram, ha befogadsz engem az Országodba, megígérem." Itt van. „Szeretni foglak. Hű leszek Hozzád. Éjjel-nappal szolgálni foglak Téged." Olyan kár, hogy elfelejtjük ezt. „Éjjel-nappal szolgállak Téged. Böjtölni fogok. Imádkozni fogok. Hűséges leszek Hozzád. Behozom a tizedemet a kincstáradba. Én—én naponta sokszor imádkozni fogok. Én—én bármit megteszek. És minden szerelmemet Neked ajánlom." Ez az, amit tenned kellene. Teljesen rendjén van, ha ezt megígéred és ennek a szívedből kell fakadnia.

87. Ha megígéred ezt a férjednek, de nem gondolod komolyan a szívedben, egyáltalán nem helyes módon élsz vele együtt. Ez egy megkövesedett kapcsolat.

88. Figyeljetek ide. Ha—ha nincs fogad, műfogat használsz, na most, az rendben van. Az helyettesíti a fogaidat, amelyek egyszer neked megvoltak. De tulajdonképp, azok a fogak nincsenek összekapcsolódva veled. Az nem egy rész belőled. Ha amputálják a—a karodat és egy műkart teszel fel, nos, az a kar tulajdonképp nem kapcsolódik hozzád. Az csak rád van ragasztva. Látjátok? Az nincs veled összekapcsolódva.

89. És amikor fogadalmat teszünk Krisztusnak, ha nem válunk az Ő részévé, mint ahogyan kell, hogy egy asszony is a férfi részévé váljon és a férfi is az asszony részévé, akkor mű keresztények vagyunk. Igazából nem vagyunk azok. Te nem vagy igazából összeházasodva azzal az asszonnyal. Lehet, hogy hűséges vagy. Ha nem szereted a férjedet, hatvan, vagy hetven évesen, ha nem szereted őt annyira, mint az elején, akkor igazából csak a gyermekeit neveled.

90. Így vannak a gyülekezetek is, túl sok azok közül manapság. Csak felvesszük a „Keresztény Gyülekezet" nevet, úgy teszünk, mintha mi lennénk a Menyasszony. Pedig az csak mesterséges. Mi nem kapcsolódunk össze Krisztussal egyetlen módon sem. Olyanok lettünk, mint egy műfog, műkar, műszem. Értitek? Ez csak valami mesterséges dolog, ha mi csak megjátsszuk azt. Nos, a kereszténységet nem lehet megjátszani. Kell, hogy összekapcsolódjunk azzal.

91. És akkor, egy gyülekezet, ami csak mű és Krisztus egyházának nevezik, nos, a gyermekei akkor nincsenek Benne, amik ugyanattól a szervezettől születtek. Ők csak… Ők nem Krisztus gyermekei; ők felekezeti gyermekek és nem Krisztus gyermekei.

92. Ha az asszony nem kapcsolódik össze a férfival hűségben, akkor az nem az ő férje. Az csak egy férfi, akinek esküt tett, hogy vele fog élni, de ő rossz esküt tett. Megfogadta, hogy szeretni fogja és azt mondta, hogy szereti; de nem tette meg. A férfi végig meg volt tévesztve.

93. De egy dolog biztos, barátaim, Krisztust nem fogjuk megtéveszteni. Ő ismeri az Övéit.

94. De látjátok, először hozunk egy döntést. A következő az eljegyzés. Aztán az ígéret.

95. Aztán az ünnepség. És a menyasszony— a menyasszony ekkor veszi fel a vőlegény nevét. Többé már nincs saját neve; felveszi a vőlegény nevét.

96. És utána, amikor a Gyülekezetnek megvolt az ünnepség, megtették az ígéreteket, akkor veszi fel a Vőlegény Nevét. Többé már nem a világ egyháza; Ő az Úr Jézus Krisztus Egyháza. Ámen. Nem… Nem úgy értem, hogy Név által. Úgy értem, hogy Születés által, természet által, Isten ereje által. Isten szívbeli kijelentett Igazsága által ő keresztény Egyházzá lesz, nagy, egyetemes apostoli keresztény Egyházzá. Ő Krisztus részévé válik. Amikor azt teszi, ő… Krisztus beleinjektálja az Ő saját Szellemét, a Saját Életét. És a Biblia azt mondja Ádámról és Éváról ott: „Többé már nem kettő, hanem egy.” És amikor az asszony, a gyülekezet Krisztussal házasságot köt, az többé már nem kettő. Ők már Egyek. Krisztus benned! Ámen. Ez az. Az Ő Életét tette beléd és akkor a Menyasszonnyá válsz.

97. Aztán, még egy dolog. Miután ő [nőneműt] megtette mindezeket az esküket és így tovább és vége a szertartásnak:

98. Mint ahogy a feleségem neve Broy[broj]volt még mielőtt összeházasodtunk volna. Most már többé nem Broy. Hanem Branham. Nem Broy többé. Ő már Branham.

99. És amikor Krisztushoz jössz, többé már nem a világból való vagy. Krisztusból vagy. Értitek? Akkor már nem a világ dolgai érdekelnek. Azok halottak számodra. „Mert aki a világot szereti, vagy a világ dolgait, Isten szeretete még csak nincs is meg abban.”

100. Tehát, látjátok, nem lehetsz mű keresztény. Lehetsz mű, névleges keresztény.

101. De nem válhatsz kereszténnyé, amíg Krisztus beléd nem injektálja Magát a Szent Szellem keresztség által. Akkor összekapcsolódsz Vele. Többé már nem ketten vagytok. Hanem Egy. Krisztus megígérte, hogy bennünk lesz, mint ahogy az Atya benne volt Krisztusban. „Én és az én Atyám Egyek vagyunk. Te és én Egyek vagyunk.” Értitek? Krisztus mibennünk! Minden, ami Isten volt, beleöntötte Krisztusba. És minden, ami Krisztus volt, beleöntötte a Gyülekezetbe, hogy az folytassa az Evangélium munkáját.

102. Akkor mi, nem egy mesterséges név által, hanem az Élet Szent Szellemének valósága által belekapcsolódunk Krisztusba. Akkor, az Ő feltámadásának ereje által, fel leszünk támasztva a világ halott dolgaiból és Mennyei helyekre ülünk Vele. Ámen. Szeretem ezt. Ma este mi Mennyei helyeken ülünk Krisztus Jézusban, látjátok, feltámadva Vele; meghalva a világ dolgainak és felöltözve Krisztust. És amikor felöltözzük Krisztust, azután a világ már halott, akkor már nem érdekel minket a világ. A világ halott számunkra. És mi… És az halott számunkra és mi halottak vagyunk annak.

103. Más emberré lettél, más személyiséggé, mivel új teremtés vagy. Teremtés! Nem a régi teremtés kifényezve; Nem egy—egy olyan ember, aki új levelet hajtott. Hanem olyan ember,

aki meghalt és újjászületett és új teremtéssé vált Krisztus Jézusban és az élő Isten Szelleme él abban az emberben.

104. Tehát, épp úgy, mint ahogy az asszony többé már nem Broy, hanem Branham és azzal a névvel él.

105. És a Gyülekezet többé már nem a világból való, hanem ő már Krisztus Nevében van. Össze van kapcsolódva Vele az ő Saját Élete által.

106. Olvastátok már az Igében, hogy az első ember, akit Isten teremtett, kettős személy volt? Ádám Ádám is és Éva is volt, szellemi síkon, de amikor Ő megalkotta az első embert a Maga képmására. „ És Isten Szellem." De amikor hústestbe tette őket, akkor Ő szétválasztotta őket. Vette a férfi szellemet és beletette a férfiba és vette a női szellemet és beletette a nőbe.

107. Most, amikor látsz egy nőt, aki úgy akar viselkedni, mint egy férfi, ott valami baj van. Amikor látsz egy férfit, aki úgy akar viselkedni, mint egy nő, ott valami baj van. Tehát úgy tűnik, ma az egész világgal baj van. A férfiak próbálnak nőként viselkedni; a nők pedig férfiként. Ez így van. Ez igaz.

108. Most nézzétek. Ez annyira tökéletes, hogy amikor Isten embert alkotott és hogy megmutassa, hogy nem valami másból akarta azt, az asszony nem volt benne az eredeti teremtésben. Tehát ő nincs benne a teremtésben, mégis Ő Ádám része. Ő egy melléktermék. Ő belenyúlt Ádám oldalába, de nem azért, hogy egy másik teremtményt alkosson, hanem vette a teremtmény egy részét és készített belőle még egy teremtményt. És Ő kivette a férfi szellemet, ami Ádámban volt… Vagyis inkább kivette a női szellemet, ami Ádámban volt és áttette az asszonyba. Így mind szellemben, mind testileg, ők egy lesznek.

109. Ez egy gyönyörű kép arra, mit tett Isten a Golgotán. Vette Krisztust és összekötötte Őt a Gyülekezettel, az átszúrt oldalán keresztül, hozta a Vért, ami megtisztította a személyt, ami megszenteli a Gyülekezet testét és beleteszi az élő Isten Lelkét, amit Ő ott a kereszten kivett Krisztusból és beleteszi az egyénbe. Akkor ők egyek. Eggyé válnak. Krisztus és te egy vagytok.

110. És neked és a férjednek is egynek kellene lenni. Ha valami ezzel ellentétes, akkor valami baj van az egyesülésetekkel.

111. És ha valami ellentétes köztünk és Krisztus között, nem hisszük el az Ő Szavát azt mondva: „Ó, az más napokra szólt," – valami baj van a Vele való egyesülésünkkel. Ha azt mondod: „A csodák napjai elmúltak; nincsen isteni gyógyítás; nincs Szent Szellem keresztség," és azt valahol a régi időkre alkalmazod, az azt mutatja, hogy Krisztus Szelleme nincs meg benned.

112. Mert „Kezdetben volt az Ige és az Ige Istennel volt és Isten volt az Ige. És az Ige testté lett." És akkor, amikor az Ő Igéje első helyet fog kapni benned, akkor megérted, hogy te és Krisztus egy vagytok. „Ha bennem lakoztok és az Én Igém bennetek lakozik, kérjetek, amit csak akartok," mert az többé nem ti vagytok. Hanem az Isten Igéje, Krisztus benned. Eggyé váltok. Rendben.

113. Aztán, még egy dolog, miután ő [nőnemű] azt megteszi… miután beteljesíti a fogadásait és házasságot kötött és felvette a leendő férje nevét, a vőlegény nevét, akkor ő

örököse lesz mindennek, amit a férj birtokol. Ő az örököse mindennek. A feleséged örököse mindennek, amid csak van.

114. És így van ez a Gyülekezettel is, bárcsak tudná, hogy az Ő részévé lett, amikor megkapta az ő Szellemét. Azt mondta: „A cselekedeteket, amelyeket teszek, ti is megteszitek. Még nagyobbakat is, mivel az Atyámhoz megyek." Még egy kis idő és a világ nem lát Engem; de ti megláttok, mert veletek leszek, sőt bennetek a világ végezetéig." Ez Krisztus benned. Össze vagytok kötve és te örökös vagy Ővele.

115. És ha Ő itt lenne a földön, mit tenne? Ugyanazt, amit ott tett, mivel Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Az Atya dolgaival törődne. Meggyógyítaná a betegeket. Csodákat tenne. Pontosan ugyanazt tenné, mint amikor itt volt a földön, mert Ő ugyanaz marad tegnap, ma és örökké. Ez egyszerűen tökéletes. Ez a házasság.

116. De most, mi van akkor, ha ez az asszony férjhez megy, letesz minden esküt és mindent és e férfi férje lesz és örököse lesz mindennek, amije csak van és így tovább és utána megvadul? Tombolni kezd. Elkezd más férfiak után futni. Sőt, másokkal osztja meg a szerelmét. Egy férfi és a felesége, minden ígérettel, amit megtettek és utána ő mégis kimegy és elkezdi megosztani az életét másokkal, a szerelmét és gyengédségét másokkal.

117. Ez az, amit túl sok úgynevezett keresztény tesz, megosztja a szerelmét a világgal: játszik, kártyázik, elmarad az imaalkalmakról, hogy tévét nézzen, mindenféle világi dolog, ami elfoglalja Isten szeretetének a helyét a gyülekezet szívében. Tombol. Megvadul. Más férfiak után jár. Mással osztja meg a szerelmét. Fogja a tizedét, amit a gyülekezetnek kellene adnia; és elkölti más dolgokra ott kint a világban. Ő… Ahelyett, hogy úgy szeretné Istent, ahogy kellene, Istenért élne és szeretne gyülekezetbe járni, szinte rá kell beszélned, hogy eljöjjön.

118. Nos, tudom, hogy itt nemrég egy—egy szolgáló mondta nekem, hogy kiküldött olyan sok ima… olyan sok kártyát, hogy rávegye az embereket, hogy írják alá, hogy megfogadják, hogy eljárnak vasárnapi iskolába legalább évente hat hónapot.

119. És láttam egy kislányt, ott lenn a dombon, ahol dolgoztam. És kijött onnan. És álltam az ajtóban, kopogtam és ő jött az ajtóhoz. És ő azok közül a vadmacska zenészek közül való volt, tudjátok.

120. Olyan, mint az a banda, akiket letartóztattak itt lent, Phoenix-ben tegnap éjszaka, azt hiszem, azt az újfajta romlottságot tették, a rock-and-rollt, vagy twistet, vagy bármi is volt az és szólni kellett a rendőröknek, hogy elvigyék őket. Fiatalok, nem értitek, hogy ez az ördög szelleme? Befolyás alatt voltak, egészen addig, amíg már azt sem tudták, kicsodák, ott kinn, az utcán, úgy viselkedve.

121. Úgy, mint ezek a szórakoztatók, vagy lemezlovasok és így tovább, amikor elmentem egy helyre a városban, ahol voltam. És a fiatal hölgyek levették az alsóneműjüket és az emelvényre dobták, hogy ez a fiú autogramot adjon rá. Hát nem veszitek észre, hogy ez a gonosz? Ez az utolsó napok szelleme. Biztosan. Micsoda szégyen. Ott van, megvadult.

122. És ez a fiatal nő kijött úgy viselkedve. Még csak azt sem tudta… Megfeledkezett arról, hogy az ajtóban állok. És azt mondta: „Ó, bocsánat. Elfelejtettem, hogy ott áll."És dobott egy csókot a fickónak a rádión, vagy bármi is volt és azt mondta: „Majd találkozunk kinn, a Zöld Vadrózsásban," vagy bármi is az. Úgy volt, hogy lesz valamilyen táncmulatságuk aznap este.

És azt mondtam Dr. Brown[bráun]-nak, aki egyik barátom.

123. Azt mondta: „Hogy állja a sarat a gyülekezeted ott fent, Billy?”

Azt mondtam: „Jól.” Azt mondtam: „Adunk nekik pirulákat.”

Azt kérdezte: „Miféle pirulákat?”

124. Azt mondtam: „Evangélium-pirulákat. [Angolul ez egy szójáték. – A ford.] Ettől majd mindig jönni fognak.” Látjátok?

125. És mesélt nekem arról, a fogadalmak aláírásáról. És azt mondtam: „Dr. Brown, gondolja, hogy annak a vadmacska zenésznek a rádióban is alá kell íratnia a fogadalmat azzal a lánnyal, hogy ott lesz aznap este? Biztosan nem. Még a ruháját, amit visel, is zálogba adná, csakhogy el tudjon menni.” Miért? Van benne valami, ami összekapcsolja, egy szellemmel, azzal a világi szórakozással.”

126. És amíg az élő Isten Gyülekezete, akit Krisztus Menyasszonyának hívnak, össze nem kapcsolódik úgy Istennel, bele fog merülni a világba, a bűn mocskos sarába addig, amíg össze nem kapcsolódik Istennel olyan módon, hogy a szíve annyira megtelik Isten dicsőségével és erejével, hogy semmi mást nem lát már, csak Krisztust. Így van.

127. Ez az, amit tennünk kell. Ez az egyetlen terv, az egyetlen program, ami van Istennek, hogy azt tegyük. Nem lehet mesterséges módon belekerülnöd. Bele kell születned. Nem egy kézszorítással, vagy levelet hozva a gyülekezetbe. De bele kell születned az élő Isten Gyülekezetébe újjáteremtés által, Jézus Krisztus feltámadásának ereje által, ami új teremtéssé tesz téged Őbenne. Ámen. Ettől egyenesbe jön. Ez teszi. Az biztos. Rendben.

128. Megvadul. Kezdi megosztani a szerelmét másokkal, világi dolgokkal, világi szórakozásokkal és elkezd járni olyan helyekre, ahová nem kellene, olyan dolgokat mondva, amit nem kellene.

129. Voltam itt egyszer… Éppen volt egy női… volt valamilyen gyülekezeti bál az emeleten. Éppen volt egy kis dolgom ennek a háznak a pincéjében. Én mondom nektek, hallottam borzalmas dolgokat, amikor bűnös voltam, de azon a női alkalmon, soha életemben nem hallottam durvább vicceket. El tudjátok képzelni, hogy valaki, akit kereszténynek hívnak, hagyja, hogy olyan szenny áradjon belőle?

130. Nem vehetsz édes és jó vizet ugyanabból a víztárolóból. Leengedsz egy vödröt a kútba és amikor kihúzod, tele van férgekkel, ahogy mi hívjuk. Amikor újra leengeded, ugyanazt fogja felhozni. A víztározónak szüksége van egy kitisztításra és feltöltésre jó vízzel.

131. Ez a baj a mai gyülekezettel, általánosan szólva, hogy szüksége van egy kitisztításra és feltöltésre Isten szent vizeivel a Mennyből. A szíve pöcegödörré vált, telve bármivel, ami adódik. Mindenféle szeretői vannak. A Biblia azt mondja, hogy így lesz. „Inkább a gyönyörnek szeretői, mint Istennek, árulók, rágalmazók, mértéktelenek, a jónak nem kedvelői.”

132. Látjátok, egy asszony, aki próbál helyesen élni, egy férfi, aki próbál helyesen élni, „szent hempergővé” válik, „fanatikussá” válik, vagy valamilyen régimódivá. Kiközösítik. E világ emberei lenézik és elutasítják. Így van.

133. De rájöttetek már valaha, hogy mit kellene tennie az igazi Gyülekezetnek? Az Ószövetségben, amikor bemutatták az–az áldozatot, megöltek egy madarat és annak a vérét rátették a másikra, a halott madárét; és az átrepült a föld felett, a halott madár vérét szétszórva. Amikor a gyülekezet Jézus Krisztus igazi Menyasszonyává válik, hordozni fogja magával Jézus Krisztus Vérét, szétszórva azt a földön, így szólva: „Szent, szent, szent az Úr." A légköre, minden kicsiny része Istentől lesz. Teljes felépítése Istentől lesz. Nem is várhatsz semmi mást.

134. Az emberek is azért jönnek gyülekezetbe. Nem azért, hogy kártyázzanak és pókerezzenek, táncoljanak a pincében, leveseket egyenek vacsorára és efféle dolgok. Az a világ számára van. És mi soha nem fogunk tudni versenyezni velük és szégyen, ha megpróbáljuk ezt tenni. Kellene, hogy a Szent Szellemet prédikáljuk, Krisztus erejében és feltámadásában. Nekünk van valami, ami nekik nincs meg. Éljük is meg azt, ne próbáljuk utánozni őket. Éljük meg, amiről tudjuk, hogy helyes. Éljünk Krisztusban! Jézus azt mondta: „Ha felemeltetem, mindenkit Magamhoz vonzok. Ti vagytok a föld sója. De ha a só elveszti az ízét, akkor semmire nem jó, csak arra, hogy kidobják és megtapossák." A bizonyságtételeink!

135. Nem csoda, hogy még a pünkösdi csoportjaink is, bár nehezemre esik ezt mondani, a pünkösdi csoportjaink is ugyanabba a dologba esnek, pontosan ugyanaz az irányvonal. Nem csoda, hogy az emberek azt mondják, hogy nincs is meg nekik, amiről azt állítják, hogy megvan. Kellene, hogy a pünkösdi mozgalom ezen Gyülekezete annyira egybe legyen kötve a Mindenható Isten erejével, hogy Jézus Krisztusnak az élete visszatükröződjön Abban.

136. De mi a világot akarjuk utánozni. „Úgyis azt fogjuk tenni." Értitek? „Úgy lesz, ahogy mi akarjuk." De nem kellene ezt tennünk. Helytelen dolog ezt tenni. A gyülekezetek olyanok, mint az asszony, aki megvadult.

137. Az első dolog, tudjátok, az volt, hogy vele rendben volt minden kezdetben, amikor Isten életet adott ennek a pünkösdi Gyülekezetnek negyven, vagy ötven évvel ezelőtt. Ő szent életet élt. Ő szent volt. Vele volt Isten ereje. De ahogy továbbmentünk, elkezdtünk megfelelni a világnak.

138. Az első dolog az volt, tudjátok, hogy kellett, hogy olyan nagy épületünk legyen, ami túlragyogja a metodistákat a másik utcasarkon. Valami olyan nagy kellett, a legnagyobb, a legnagyobb és a legnagyobb. Szégyen! Sokan közülünk felfuvalkodunk, amikor kapunk… A pünkösdi testvér lát valakit lenn, egy kis misszióban, vagy egy kicsinyke gyülekezetben, holott ők egy nagy gyülekezetbe járnak. „Mi az első gyülekezethez tartozunk, vagy a nagy gyülekezethez," vagy valami ilyesmi; lenézik őket.

139. Amire szükséged van, az a Szent Szellem, hogy leeresszen egy kicsit téged, így van, hogy megtudd, hogy az igazi Szent Szellem keresztség elvégzi, hogy egy szmoking átölel egy munkásnadrágot és azt mondja: „Testvérem". Igen. Az igazi, régimódi szabadulás, a Mindenható Isten ereje, igen, uram, elvégzi, hogy egy régi selyemruha átöleli a vászonruhát és így szól: „Testvérnőm, szeretlek." Biztosan elvégzi.

140. De kezdtünk kimenni a világgal, sodródni az árral. Ezt tette a gyülekezetünk. Nem kell többé a metodistákról és a baptistákról beszélnünk. Mi magunk vagyunk azok. Ez a mi köreinkben van. Ez az oka, hogy a Szent Szellem nem tud mozdulni. Ez az oka, mondom,

hogy Isten nem tud egyetlen szervezetet sem jóváhagyni ma este. Mivel a pogányokat nem nemzetként hívta el. Ők egy nép a nemzetekből kivéve az Ő Nevéért. Isten egyénekkel foglalkozik.

141. Azt gondolom, hogy a szervezeteink jó munkát végeznek. Az rendben van. De nem függhetsz ettől azt mondván: „Én pünkösdi vagyok, mert egy pünkösdi szervezethez tartozom." Akkor vagy pünkösdi, ha van egy pünkösdi megtapasztalásod. Engem nem érdekel, ha a katolikus gyülekezethez tartozol is, te pünkösdi vagy. A Pünkösdöt nem tudod megszervezni. A Pünkösd egy megtapasztalás, nem egy szerveződés. És ez így helyes.

142. De mi, pünkösdi emberek kezdtük úgy gondolni, hogy mivel a nevünk pünkösdi, mehetünk és élhetünk a világban és bármit megtehetünk, amit csak akarunk. Olyan, mintha meg akarnánk mászni Nimród tornyát; hamuvá fog válni. Olyan, mint Ádám fügefa-levél ruhája; vissza fog térni ahhoz. Úgy, mint a Siegfried[zigfrid]-vonal Franciaországban, a Maginot[mazsinó]-vonal Németországban; elbukott.

143. Mert nincs más torony, nincs más támasz! „Csakis az Úr Neve erős torony, az igaz odafut és biztonságban van." Amikor odafutsz Hozzá, felveszed a Nevet – a Nevet; nem csak nevezed magad valahogy, hanem veszed a Nevet és a személy, aki vagy, Krisztushoz hasonló az életben. Ámen. Ő csodálatos. Igen.

144. A Gyülekezet ugyanazt tette, lelki paráznaságot követett el úgy, mint az asszony, aki mással osztja meg a szerelmét, a férjén kívül egy másik férfival. Az a nő nem alkalmas, hogy vele éljenek. Tudjátok ezt. És amikor a gyülekezet kezdi megosztani a közösségét a világgal, Isten egy féltékeny Isten. Ő emiatt elvetette Izraelt és a Fia is el fogja vetni ugyanezt a dolgot.

145. Olyan Menyasszonya lesz, Akin nincs egyetlen ránc sem. Ámen. Teljesen meg lesz mosva a saját Vérével. Így van. Tehát látjuk, hol állunk, az esküvő nemsokára készen lesz.

146. Tehát látjuk, hogy lelki paráznaságot követ el, flörtöl a világgal, állít valamit, de mást él meg. Ez soha nem fog működni. Amit a gyülekezetnek tenni kellene az, amit Eszter tett. Eszter visszautasította a világi ékességeket.

147. Ismerjük Eszternek azt a kis könyvét, hogyan volt Márdokeus… A nagybátyjának volt egy lánya. És az még régen a méd-perzsa uralkodók idejében volt. Az ott egy nagyon szép előkép. A király, az akkori világ egyik legnagyobb királya, nagy ünnepet rendezett. És hívatta a királynét, hogy jöjjön és üljön mellé, de ő nem akart jönni. Megtagadta, hogy megtegye. Tehát mit tett a király? Annyira megszégyenült, hogy nem is tudta, mit tegyen, mivel a saját felesége nem akart eljönni.

148. Azt hiszem, ez nagyon hasonlít ma Krisztushoz. Krisztustól meghívást kaptunk, hogy Mennyei helyeken üljünk Ővele és mi szégyelljük azt. Sok ember szégyelli elmondani, hogy megkapta a Szent Szellem keresztséget. Pünkösdiek, így van, szégyellik elmondani. Szégyelljük Őt.

149. Tehát a királynő nem akart eljönni. Visszautasította. Ez szégyent hozott rá. Az arca elvörösödött. Mindenki észrevette.

150. Eltűnődöm azon, hogy vajon a Jézus arca nem vörösödik-e el, amikor elhív minket egy munkára, elhívja a pünkösdi mozgalmat közösségre és testvériségre és mi annyira szorosan

megszerveződünk kis csoportokká, hogy nem tudunk közelebb hajolni a másikhoz. Annyira világiak leszünk és efféle dolgok. Kezdjük szégyellni a pünkösd nevet. Néhányan félnek azt kimondani. Azt mondják: „Nos, én—én oda tartozom… Keresztény vagyok, de…” Én örülök, hogy van egy pünkösdi megtapasztalásom. Ámen. Örülök, hogy Jézus Krisztus Nevét hordozom. A legnagyobb kiváltság, ami nekem valaha is volt az, hogy elmondhatom, hogy az Ő része vagyok.

151. Tehát láthatjuk, hogy tanácsadókat hívatott, hogy megkérdezze, mit tegyen. Azt mondták: „Ha ez így megy tovább, az ország összes asszonya követni fogja az első asszony példáját.”

152. Természetesen. Ez történik ma este. Nézzétek meg ezeket az asszonyokat. Remélem, nem bántalak meg titeket, és mégis, remélem, hogy igen. Aha. Ez igaz. Próbálva olyan lenni, mint a first lady, [förszt lédi] [első asszony = az elnök felesége – a ford.] ezzel a vízfej frizurával. Soha életemben nem láttam még ilyet.

153. Nemrég bejött egy asszony a boltba, ahol a feleségemre vártam és az asszony feje *ilyen* nagy volt és zöld festék volt a szemei alatt. Azt mondtam: „Távozz innen, mumus, jó leszek.” Ez szörnyű látvány volt. Megijednétek tőle. Mi ez? Az első asszony. Ez az első asszony. Ez az. És az példát állít nekik.

154. És hadd mondjam most ezt. Nem azért mondtam, hogy viccelődjek vele, csak hogy egy példázatban megértsétek. Pontosan ezt teszitek ti is, idősebb keresztények a fiatalabbak felé. Pontosan így van. Kellene, hogy példát mutassatok. Ti, pünkösdiek, akik azt állítjátok, hogy megvan nektek a Szent Szellem, példát kellene, hogy mutassatok a metodistáknak és baptistáknak, presbiteriánusoknak. Nem olyannak, mint az első asszony, hanem, mint Jézus, neked olyannak kellene lenned. Itt, *Ebben* Ő elmondja neked, hogy mit tegyél és hogyan tedd azt. Az Ő szabályait és példáit kell követnünk. Így találjuk ezt. Eszter…

155. Ez a királynő nem akart hallgatni rá. Nem akart jönni; megalázta őt. Így szólt: „Ha az ország első asszonya példáját követik, az összes többi asszony is ezt fogja tenni. Így akkor, amikor a férfi hívja a feleségét, azt mondja majd: ’Menj és ugorj a folyóba.’” Értitek? Ő előre megmondta, mi lesz Amerikával, nemde? Tehát látjuk, hogy ezzel, hogy ezt tette, volt ott egy férfi, akinek volt bölcsessége, felment és tanácskozott a királlyal. Azt mondta: „El kell őt bocsájtani. És kihirdetni az egész országban, hogy hívjanak össze minden szüzet, aki csak van, fiatal szüzeket és azokból válassz magadnak feleséget.”

156. Ez tetszett a királynak. Ezért elküldte, kiküldte a szolgálókat és így tovább, és azok elmentek, hogy—hogy kiválogassanak minden fiatal szüzet, szép lányokat az egész ország és minden tartomány területéről, ami az övé volt, ami a legnagyobb volt a világon.

157. És eközben eljutottak ehhez a kis zsidó lányhoz. Ő eléggé kiközösített volt, mert mint a pogányok, látjátok, őt félre taszították. És neki nem volt apja vagy anyja. És Márdokeus, a nagybátyja nevelte őt. És el kellett mennie a válogatásra.

158. Tehát nekik el kellett vinni ezeket a lányokat megtisztításra, ami sok hónapig eltartott. Parfümökkel kenték be őket és mindenféle szépítőszerekkel és elkészítették őket, hogy a király elé mehessenek.

159. Na most, ez majdnem olyan, ahogy a világ akarja rendbe hozni ma a gyülekezetet. Felékesíteni világi módra; a világ dolgait követve; hogy próbáljanak több tagot toborozni

mindenféle dolgot bevetve a közösségükben. Ó, igen! Ez szánalmas dolog, ahogy az egyik szervezet megpróbálja legyőzni a másikat, mindent bevetve, hogy egy taggal több legyen. Lehet, hogy befogadod őket ebbe a szervezetbe, de soha nem kerülnek közösségbe Krisztussal, amíg meg nem tisztulnak és újjá nem születnek Isten Szelleme által. Ez igaz. Talán a nevük benne lesz ebben a könyvben, de nem lesz meg Ott, fenn a Bárány Élet könyvében, addig, amíg nem lesz odaírva az Úr Jézus Vérével.

160. Minden asszony elkészítette magát, hogy szép legyen. És, ó, elképzelem, hogy tényleg tetszetősek voltak, talán az első asszonyra hasonlítva és így tovább. Mind elkészítették magukat, mert meg kellett jelenniük a király előtt.

161. És úgy hiszem, egészen ez a helyzet a gyülekezeteinkkel manapság. Megpróbálják elkészíteni magukat világi módon, világi szórakozásokat keresve, világi dolgokkal abban, a világ dolgait cselekedve, kapcsolódva a világhoz azt gondolva, hogy így találkozhatnak a Királlyal. Istent ez nem érdekli! Ő gyűlöli ezt. De úgy akarunk viselkedni, mint a világ.

162. Néhányan a gyülekezeteink közül, amint mondtam, leengedik a mércét és elfogadnak olyan diakónusokat és így tovább a gyülekezetben, és néha pásztort is, akik négyszer, vagy ötször házasodtak és—és néhányan dohányoznak. Azt mondják: „Majd leküzdik. Minden rendben lesz velük.” Fognak egy embert a bárból egyik este és a szószékhez teszik másnap este. Én nem hiszek semmi ilyesmiben. Hiszem, hogy kell, hogy egy ember ki legyen próbálva, így van, kipróbálva. Mondom nektek, sokszor hívjuk…

163. Hiszek a Szent Szellem keresztségben. Hiszek a nyelveken szólásban. De szerintem túl nagy hangsúlyt fektetünk erre. Egy férfi szólhat nyelveken és egy asszony is szólhat nyelveken, de ha az élete nem ér fel azzal a nyelvvel, amin szól, akkor az egy hibás nyelv, mert a Szent Szellem hatására te a Biblia szerint fogsz cselekedni. Az el fog vinni téged Krisztus korának teljességére.

164. Ha veszel egy embert, aki tud nyelveken szólni, de annyi hevesség van benne, hogy egy körfűrésszel is elbánna és kibeszéli a szomszédjait és minden ilyesmi. Nos, te ezt a Szent Szellemnek hívnád? Az nem lehet. Nem, uram.

165. A Szent Szellem szelídség, öröm, békesség, hosszútűrés, jóság, szívesség, türelem, hit. A Szent Szellem, az a Szellem gyümölcse, amit a Szent Szellem megterem az élő Isten Gyülekezetében, kedvesség és alázatosság, alázat, szeretet egymás iránt, hosszútűrés.

166. Ha egy testvér félrement, ne csak bántogasd, vagy valami ilyesmi. Menj utána és nézd meg, nem tudnád-e visszahozni. Ne várj a prédikátorra, hogy megtegye. Te tedd meg, a többiek. A prédikátor nem tud mindent megtenni, a diakónusok sem tudnak. Mindenki, aki Krisztus Testének a tagja, kell, hogy a másik után menjen. Megvan… És ha megvan bennünk Krisztus Szelleme… Ő tanította a nagy példázatot. Elhagyta a kilencvenkilencet és elment azután az egy után. Nekünk is ezt kell tennünk. De mi azt mondjuk: „Ó, hadd menjenek.” Soha nem kellene ezt tennünk. Gyengédnek, megbocsájtónak, hosszútűrőnek kellene lennünk. Ez a Szellem gyümölcse.

167. Tehát akkor azt találjuk, hogy Eszter, miután… Elvitték őt egy olyan helyre, ahol elkészthette magát, hogy bemutathassák a királynak. Ó! Ő elutasította azt! Nem kellett neki! Úgy akart kimenni, ahogy egyszerűen csak volt. Ámen.

168. Azt látjuk ma, hogy a gyülekezetek úgy akarnak járni, mint a világ, mert nagyok lettünk. Isten azt mondta: „Egyszer, amikor kicsik voltak, szolgálták Őt. De amikor nagyok lettek, elfelejtették Őt.” Így van.

169. Amikor egy vasedényünk volt ott lent, a kis utcában valahol és egy csörgődobunk, amit kézzel vertünk, meg egy öreg gitár, amin pengettünk; utcai összejövetelünk volt és alázatosak voltunk. De amikor oda jutottunk, hogy három, vagy négy millió dolláros épületeink vannak és ilyen nagy dolgok, akkorra olyan arrogánssá válunk, hogy megfeledkezünk arról, ez így van, kifényezzük magunkat úgy, mint a világ.

170. A minap voltam egy helyen, ahol egy szentséghívő testvér, volt egy csomó ember, aki neki dolgozott. És ha minden asszony kijött kávéidőben, hogy kávészünetet tartson, minden asszonynak ott benn rövid haja volt és rúzs volt a száján. Most azt mondod: „Branham testvér, semmi közöd hozzá, hogy ezt mondd.” De van. A Biblia mondja ezt. Így van.

171. Sok pünkösdi asszony visel olyan ruhákat, amelyek férfihoz tartoznak és Isten azt mondta, hogy az utálatosság az Ő szemében. Így van. Hogyan várod, hogy így a mennybe mész? Azt mutatja, hogy a Szent Szellem nincs meg ott bent. Ha a Szent Szellem ott lenne, megítélne téged. Igen. Ó, lehet, hogy kiabálsz, nyelveken szólsz, fel-le szaladgálsz, táncolsz szellemben. Láttam már hindukat ezt tenni és indiánokat és mindenfélét. Ez még semmit sem jelent, hacsak nincs ott egy élet, ami igazolja azt, amiről beszélsz, a Szent Szellem ereje, ami istenfélő-életű embereket teremt. Ez Krisztus Menyasszonya.

172. Esztert menyasszonynak szánták, ezért ő nem akart semmit a világi ékességekből. Úgy akart bemenni a király elé, ahogy csak volt. Úgy díszítette magát, ahogy a pünkösdi asszonyoknak kellene, egy szelíd, alázatos szellemmel. És amikor mind ezek a díszes első asszonyok előjöttek az összes újdonsült, cicomás dolgaikkal, a király rájuk nézett és az ágyasok termébe vitette őket. De amikor Eszter belépett és megpillantotta azt az édes, alázatos, szelíd szellemet, így szólt: „Ő az. Hozzátok a koronát és tegyétek a fejére.” Ez az.

173. Hadd díszítsék magukat ilyen fajta szellemmel, nemcsak az asszonyok, hanem a férfiak is ilyen szellemmel ékesítsék magukat. Akkor készen állsz, hogy Menyasszony lehess, édesen és tiszteletteljesen. Eszter megtisztította a szívét.

174. Annyira vigyázunk erre a külsőre, ó, annyi ránctalanító kell és olyan sok *ebből*, hogy jó legyen.

175. Egyszer itt egy—egy múzeumban álltam lent, Tennessee[tenesszí]-ben és elmentem egy kis hely mellett és az bemutatta egy emberi test elemzését. Arról szólt, hogy egy 75 kilós férfi kémiai anyagai nyolcvannégy centet érnek. Hát, akkor már vagy valaki, ugye, nyolcvannégy cent? Pedig néhány asszony, pünkösdi asszony, felvesz egy ötszáz dolláros nercbundát és már úgy fennhordja az orrát, hogy ha az eső beleesne, megfulladnának és még nyolcvannégy centet sem érnek, ez így igaz, kémiai összetételüket tekintve. Ez az igazság, ez nem vicc. Ez az igazság. Nyolcvannégy cent: talán elegendő mész, hogy kimeszelj egy tyúkólat és egy kis kalcium és így tovább. Nyolcvannégy cent, nagyon figyeljétek ezt.

176. Ha elmész egy étterembe és találsz… kérsz egy tányér levest és találsz benne egy pókot, bepereled az éttermet.

177. De a gonosznak hagyod, hogy a régi, piszkos televízióit és kártyajátékait lenyomja a torkodon és lenyeled; rávesz, hogy tisztességtelen ruhákat vegyél fel, ezek az asszonyok,

ezekben a szűk kis ruhákban, amikben olyanok, mint egy bőrös virsli és úgy kisétálnak az utcára. És tudod, testvérnő, nem viccként mondom ezt. Ne értsetek félre.

178. Figyeljetek. Azt mondom. Ha úgy viselkedsz, az Ítélet Napján házasságtörőnek számítasz majd. Így van. Jézus azt mondta: „Ha valaki kívánsággal néz asszonyra, az már házasságtörést követett el vele a szívében." És amikor annak a bűnösnek házasságtöréséért kell felelni, ki lesz az? Te. Ki okozta? Te. Így van. Ha kiteszed magad oda és úgy jelensz meg a férfiak előtt, mint a világ és úgy öltözködsz, mint a világ.

179. Egyszer már mondtam ezt és egy asszony Louisville-ből, Kentucky-ból, azt felelte: „Nos, figyeljen ide, Branham úr. Mindjárt segítek, hogy megértse ezt!"

Azt mondtam: „Igen, asszonyom?"

Azt mondta: „Ez az egyetlen fajta ruha, amit gyártanak."

Azt mondtam: „Árulnak még varrógépeket és anyagot."

180. Az azért van, mert azt akarja. Van benne valami helytelen. Ez pontosan így van. Nem azért teszed, mert ez divat. Nem azért teszed, mert azt kell tenned. Azért teszed, mert azt akarod.

181. Azért dohányzol, mert azt akarod. Nem kell azt tenned. Azt hiszem, a legbutább dolog, amit valaha is láttam, az egy asszony, aki kimegy úgy az utcára, mint ahogy látjátok is mindannyian az autókban, cigarettával az ujjaik között. Nos, az egy szégyen. Az ellenségnek a legnagyobb félrevezető hadművelete, ami van az országunkban, amikor az orvosok és az orvostudomány azt mondja, hogy az tele van rákkal és mindenfélével. És ők állandóan csak azt szívják.

182. Látsz egy asszonyt, aki állítólag keresztény, kiterülve ott kinn egy folyóparton, közösen fürdőzve, fürdőruhában ott feküdni. Két lányom van. Nem azt mondom, hogy ők nem tennék meg ezt. Azt mondják csak napfürdőt vesznek. Majd kapnak egy fiú-fenekelést [angolul ez egy szójáték, suntan=napfürdő; son=fiú; tan=elfenekel — a ford.], ha addig élek is. *Ennek* a fia lesz. Látjátok? Mr. Branham fia lesz, egy *ekkora* bottal. Hiszem, hogy az rossz.

183. Akkor úgy hívjuk magunkat: „Ó, mi a pünkösdi gyülekezet tagjai vagyunk." Ó, szégyelljétek magatokat! Igen! A pünkösdi gyülekezetnek szüksége van egy teljes megtisztulásra az elejétől a végéig, a pincétől a padlásig. Így van! Mégis, ezzel együtt, ez a legjobb, ami van nekünk. De az…

184. Úgy, mint a forradalmár, Jean D'Ark [zsan dark] idejében Franciaországnak szüksége volt egy forradalmárra, aztán szüksége volt egy ellen-forradalmárra, hogy egyenesbe hozza azokat a dolgokat, amiért lázadtak.

185. És a pünkösdi gyülekezetnek szüksége van egy forradalmárra. Így van! Tényleg szüksége van. Hogy felkeljen a helytelen dolgok ellen, elfogadva azokat a dolgokat, amik helyesek, ámen, egy friss keresztségre a Szent Szellemtől: „Egy Gyülekezet, ami elkészíti Magát!"

186. Emlékezzetek, soha nem lesz… Nem mondhatjátok: „Nos, én *ehhez* az Összegyülekezéshez tartozom. Én a Foursquare[forszkver] mozgalomhoz[1] tartozom, vagy az

[1] Egy pünkösdi mozgalom, melyet 1923-ban Aimee Semple McPherson prédikátornő alapított.

Isten Gyülekezetéhez, vagy a Jézus Nevéhez," vagy—vagy a többihez. Nem! Ezekben nem tudod azt megkapni.

187. Isten egyénként hív el téged. Te vagy az, akinek meg kell tisztulni, mert: „Ő a pogányok közül hív el egy népet az Ő Nevéért, az Ő pogány Menyasszonyát."

188. Eszter megtisztította magát. Megtisztította a szívét. Ez az, amit megtisztított. Ez az, amire a gyülekezetnek szüksége van: megtisztítani a szívet.

„Hogyan kell megtisztítani a szívet, Branham testvér?"

189. „'Meg kell mosni az Ige vizével,' Jézus Krisztus Vérén keresztül."

190. A Biblia azt mondja, hogy helytelen dolog, hogy az asszony úgy viselkedjen és hogy a férfi engedje azt. Mindketten benne vagytok. Ha egy férfi megengedi, hogy a felesége kimenjen az utcára meztelen, olyan ruhákban, kevés tiszteletem van őfelé, mint férfi. Ő egy bábu. Így igaz! Az asszony törlőrongynak használja. Szégyelljétek magatokat! Legyetek férfiak!

191. És a pásztor hagyja, hogy a gyülekezete megússza ezeket a dolgokat anélkül, hogy kiverné azt belőlük a szószékről. Ő egy pipogya. Férfiakra van szükségünk, az Evangéliumra, nem kesztyűs kézzel, hanem a Szent Szellem erejével és bemutatásával az Ige által. A Biblia azt mondja, hogy ezek a dolgok helytelenek. Helytelen dolog, hogy az emberek úgy tegyenek, úgy viselkedjenek. Ezt kellene prédikálni és megélni mindenhol. Kellene… A gyülekezetnek szüksége van egy megtisztulásra, egy nagytakarításra.

192. Eszter megtisztította a szívét Isten előtt és odament egy szelíd és alázatos lélekkel; a Gyülekezet, ami Krisztus Menyasszonya lesz. Most emlékezzetek, Eszter elutasította a világi ékességet. Azt a Szellemet vette be a szívébe, hogy a király elé mehessen.

193. És a mai asszony, a gyülekezet, ami azt gondolja, hogy be fog jutni, csak azért, mert ők többen vannak, vagy mert ők a legjobban öltözöttek, mert nekik van a legnagyobb szervezetük, a legnagyobb gyülekezetük a városban és efféle dolgok, millió mérfölddel el fogod azt mulasztani, ha ezekben bízol.

194. Egy édes, kedves, tiszteletteljes szellem Isten Igéje felé, „megmosva az Ige vizével," és az Ige benned, az megmos. Ámen. A gyülekezetnek szüksége van egy megmosásra, egy teljes-evangéliumi megmosásra. Ez így van. Nemcsak egy részleges megmosásra, hanem egy teljes-evangéliumi megmosásra, kitakarítva, „új teremtésekké téve Krisztus Jézusban."

195. Jézus Menyasszonya nem egy piszkos menyasszony. Neki nem kell egy piszkos menyasszony.

196. Egy asszony, aki férjhez akar menni és úgy néz ki, mint aki egy disznóólból jött; nem venné el egy férfi sem, akinek van egy kis méltósága. A férfi azt akarná, hogy szedje rendbe magát.

197. És amikor Krisztus gyülekezete készül férjhez menni és azt gondolja, hogy benne lesz a Menyasszonyban mindazzal a világgal, ami ráragadt, Krisztus Menyasszonya nem ilyen lesz. Nem, uram.

Sietnem kell.

198. Krisztus Gyülekezete, az Úr Jézus Krisztus Gyülekezete sem egy rongyos Gyülekezet, ami a felekezetek elhasznált rongyaiban jár. Nem kell, hogy tagja legyen valami nagy felekezetnek. De kell, hogy Vérrel-megmosott, Véren-vásárolt legyen. Nem azt mondva, hogy mi a legnagyobb gyülekezethez, a legnagyobb szervezethez tartozunk, *ehhez*, *ahhoz,* vagy a *másikhoz*. De kell, hogy tiszta legyen, megszentelt, szent, szeplő és ránc nélküli az ő—ő Megmentőjének, Jézus Krisztusnak Vére által.

199. Úgy, mint Eszter, a szív elrejtett Embere. Az elrejtett Ember, Isten Szellemének szelídségével és gyengédségével az emberi szívben; nem a világ dicsőségével és elismerésével.

200. Mindig mondom, a világ csillog; az Evangélium világít. Ó, ez millió mérföldekre van egymástól. Hollywood csillog; Krisztus Gyülekezete ragyog; telve szeretettel, ami gyengéd, édes és kedves. Így van.

201. Eszter nem akarta a világ modern öltözetével ékesíteni magát. Akkor nem úgy nézne ki, mint egy király felesége.

202. És mi olyanok akarunk lenni, mint a világ, de úgy nézne az ki, mint egy Szent Ember Felesége? Mi, az élő Isten Gyülekezeteként a világ dolgaival ékesítjük magunkat és úgy fogunk majd kinézni, mint egy Szent Ember Felesége? Az természetesnek tűnne?

203. Ha látnál egy férfit ma, aki feltehetően egy szent ember és lejön ide a felesége, aki olyan, mint az elnök felesége, egy *ilyen* nagy frizurával; piros festékkel az egyik oldalon, zölddel a másikon, és—és úgy nézne ki, mint akit szájba vágtak egy ecsettel; és ilyesféle dolgok; lesétálna úgy az utcán abban a szűk kis ruhában; és *olyan* nagy magas sarkúban, amint ott vonaglik az utcán kényeskedve; és azt mondanák: „Ő egy szent ember felesége?” Nem viccelek. Csak tényeket közlök.

204. Nemrég elmentem az egyik legnagyobb pünkösdi ébredési alkalomra. Sátrat állítottak nekem. És a pásztor azt mondta nekem: „A feleségem játszik az orgonán.”

Azt feleltem: „ Az jó, testvérem.”

„Nem zavar, ha játszik?”

Azt mondtam: „Nem. Nem, uram. Persze, hogy nem.”

205. És odament a szervezőhöz. A szervező azt mondta, Baxter[bekesztör] testvér azt mondta: „Rendben van.”

206. Azt mondta: „Branham testvér, gyere ide. Szeretném, ha megismerkednél a feleségemmel.” És odamentem.

207. Kérlek, bocsássatok meg nekem. Látjátok? Próbálok nem megjegyzéseket tenni. Próbálok tényeket közölni. Értitek?

208. És annak az asszonynak volt egy ilyen manikűrje. Vagy nem is tudom. Az a dolog, tudjátok, minden összerakva és én még soha életemben nem láttam olyat; és egy olyan ruhában volt, ami annyira lent volt *itt*, nem is volt háta és alig volt hátulja is. Még soha életemben nem láttam ilyen látványt. És nagy fülbevalói voltak, amik *így* lelógtak és egy csomó dolog rajta.

209. És én körülnéztem. Azt gondoltam: „Ó!” Én baptista vagyok, de én ettől jobbat tudok. Újra megnéztem. Azt mondtam…

210. Na most, kérem, ez nem vicc. Mondanom kellett a testvérnek és remélem, segített neki. Nem úgy mondom, mintha én különb lennék; ha úgy lenne, képmutató lennék, látjátok, és magamat is rendbe kellene tennem.

Azt kérdeztem: „Uram, azt mondta, hogy a felesége egy szent?”

Azt mondta: „Ó, igen.”

211. Azt mondtam: „Nekem úgy néz ki, mint egy kísértet[2].” [angolul ez egy szójáték – a ford.] Azt mondtam: „Én—én soha életemben nem láttam még olyan látványt egy szolgálónak a feleségétől. Nem úgy nézett ki, mint egy szent ember felesége.”

212. És éppígy az élő Isten gyülekezete sem, aki a divatjaitól, tea partiktól és dobókocka-partiktól, kártyázásoktól, táncoktól és összejövetelektől függ, úgy ékesítve magát, mint a világ – ő sem úgy néz ki, mint egy Szent Isten Menyasszonya. Amikor dohányzik és táncol és partikra jár és leves-vacsorákra és koktélozásra és minden ilyesmi és azt mondják, hogy ők Krisztus Menyasszonya? Nekem nem úgy néznek ki, mint egy Szent Ember Felesége. Nem, uram. Ő nem választana ilyet. Ő olyan asszonyt választana, aki rendben van, aki úgy néz ki, mint amit Ő próbál képviselni. Hiszem, hogy ez igaz. Ez lehet, hogy fáj egy kicsit.

213. Az én öreg édesanyám, aki délről való, már elment. Amikor kisfiú voltam, volt nekünk… Alig volt mit ennünk és fekete borsót ettünk, meg kukoricakenyeret. Nem tudom, ismeritek-e, mik ezek. Tehát nem volt… Anyámnak egész évben nem volt zsírja és nekünk… Vennünk kellett egy régi, egy *olyan* nagy régi fazekat és szinte a bőrt tettük bele. Elmentünk a henteshez, aki levágta a húst és nekünk adta a bőrt. Kisütöttük belőle a zsírt és azt öntöttük rá.

214. Szombat esténként anya azt mondta nekünk, hogy be kell vennünk egy adag ricinusolajat. És én—én még ma sem bírom azt megenni. És nekem be kellett vennem. Amikor odamentem hozzá, *így* befogtam az orrom. Azt mondtam: „Anya, én—én egyszerűen nem tudom azt bevenni.” Azt mondtam: „Annyira megbetegít.”

Azt mondta: „Ha nem betegít meg, akkor nem is használ semmit.”

215. Tehát szerintem így van ez az Evangélium prédikálásával is. Ha az nem kavar fel téged egy kicsit, hogy… érezd, ahogy a lelki étrend kezd helyreállni egy kicsit beteggé téve téged, hogy meg tudd magad vizsgálni a Biblia fényében: látjátok, hogy az a régi harag és önzés, istentelenség, a világ szeretete, a televízió és efféle dolgok el tudjanak hagyni; és a gyülekezet üresen áll és a padsorok üresen állnak. Amikor ott kint kellene lenned, ahogy Jézus tette, az Ő Szelleme van benned, megpróbálva rávenni mindenkit az országban, hogy eljöjjön a gyülekezetedbe, hogy befogadja Krisztust. És Krisztus Menyasszonyának nevezzük magunkat? Ó, milyen kár, barátaim!

216. Eljött az óra. „A Menyasszonya elkészítette Magát.” Ó! „Elkészítette Magát.” Félretette mindezeket a dolgokat. Emlékezzetek, Eszter ki lett választva és a többiek el lettek utasítva. És csak azok, akik újjászülettek, akiknek megvan Isten Szelleme, azok lesznek a

[2] Angolul a szó másik jelentése: erkölcstelen nő.

Kiválasztottak azon a Napon, hogy fejükre tétessen a dicsőség koronája. A többieket elutasítják majd.

217. Hadd meséljek el nektek egy kis valamit, ami történt. Én—én misszionárius vagyok, amint tudjátok, az evangélium missziós munkáját végzem, úgy hétszer voltam már tengerentúl és szerte a világon. Itt, nemrég, Róma városában, Róma a művészet nagy városa és van ott nekik egy művészeti iskola. És többen a mi amerikai fiataljaink közül elmennek oda minden évben, hogy elvégezzenek egy egy-, vagy kétéves művészeti képzést és megtanuljanak képeket festeni. Volt egy csoport fiatal amerikai, aki átment oda néhány évvel ezelőtt, ahogy én hallottam a történetet. És amikor odaértek, egyszerűen megvadultak. Amikor Rómában voltak, úgy tettek, mint a rómaiak: szórakozni jártak, ittak és levetkőztek és minden ilyesmi és így éltek, fiúk, lányok egyaránt.

218. És volt ott egy bizonyos iskola. És ebbe az iskolába átjött ez—ez a fiatalokból álló amerikai csoport. És majdnem mindannyian ugyanazt tették. De egy bizonyos kislány, ő egyáltalán nem bírta azt. Ő otthon maradt. Este, amikor mind szórakozni mentek és ittak, ő olvasott. Napközben keményen tanult. De az egész iskola kinevette őt. Hölgyként viselkedett és hölgyként járt. Bár voltak körülötte fiatal római fiúk, akik próbálták rávenni, hogy szórakozni menjen, visszautasította. Nem, uram. Az óráival maradt, inkább rajzolni és festeni tanult. Ezzel maradt.

219. Végül, egy öreg gondnok azon a helyen elkezdte figyelni. Látván, hogy mennyire különböző volt, habár ő római katolikus volt, egyre csak figyelte, hogy viselkedik. Egyik este a fiatal lány a parkban, ahol a stúdió volt… vagyis az a hely, ahol az iskola volt, kisétált az iskola területéről és elindult a domb teteje irányába és épp naplemente volt. És csak állt ott, a kedves, tiszta arcával és leengedett hajával, amint *arra* nézett, a lenyugvó nap felé.

220. Az idős gondnok éppen a parkban gereblyézett. Végig a lányt figyelte gereblyézés közben. Valami végig azt súgta neki: „Menj oda és beszélj vele!” Így letette a gereblyét, levette régi karimás kalapját, felsétált oda, ahol az ifjú hölgy volt. Megköszörülte a torkát. A lány megfordult. A gondnok így szólt: „Bocsásson meg, kisasszony.”

Így válaszolt: „Igen, uram. Hogyne.”

221. Ekkor észrevette, hogy sír. A többiek mind egy nagy esti kiruccanáson voltak. Azt mondta: „Hölgyem, remélem, nem ért majd félre, hogy önnel beszélek.” Így folytatta: „Már több mint két éve itt van. És észrevettem, hogy az a csoport, akikkel ön érkezett, állandóan partikra megy és éjszaka jár haza részegen és félmeztelenül és minden ilyesmi. De rájöttem, hogy ön nem megy afféle partikra.” Ezt mondta: „Észrevettem, hogy ön láthatóan mindig a tengerentúl felé néz. Esténként elsétál ide, minden este és nézi, amint lemegy a nap.”És így folytatta: „Mi ennek az oka?” Azt mondta: „Én öreg ember vagyok. Kíváncsi lettem, mi az oka annak, hogy ön annyira más, mint a többiek.”

222. A lány így szólt: „Igen, uram.” Azt mondta: „Uram, az otthonom felé nézek, amikor a nap lenyugvóban van.” Így folytatta: „Odaát, túl a napon, ott van az én hazám.” Aztán azt mondta: „Abban az országban van egy bizonyos állam. És abban az államban, van egy bizonyos város. És abban a városban van egy bizonyos ház. És abban a házban van egy bizonyos fiú.” Azt mondta: „Ő is egy művész. Amikor útnak indultam, szerelmet esküdtem neki. Eljegyeztük egymást.”

223. És így folytatta: „Nem számít, mit csinálnak a többiek, annak semmi köze hozzám.” Azt mondta: „Ígéretet tettem, hogy hű és igaz leszek.” Azt mondta: „Várom azt a napot, amikor annak a nagy repülőnek a szárnyain találom magam, ami átvisz majd a tengeren és letesz a reptéren, ahol majd találkozik velem. Ő otthont épít és azon a földön együtt fogunk lakni.”

224. Így folytatta: „Ez az oka, hogy így viselkedem. Hűséges vagyok az ígéretemhez, amit egy fiúnak tettem. És ő is hűséges az ígéretéhez, amit nekem tett.” Azt mondta: „Néha-néha hallok felőle és írok neki.” Azt mondta: „Levelezünk egymással. Kitartunk az ígéretünk mellett, várva a napot, amikor találkozunk.”

225. Ó, mennyire igaz ez egy valódi keresztényre, elhagyva a világ dolgait! Egy napon, arról beszélsz, hogy révbe érsz majd egy Galamb szárnyán; olyan Menyasszonyért jön, aki nem bolondozik a világgal, vagy a világ dolgaival. Meg lett mosva a Bárány Vérével. Csakis Neki esküdött szerelmet. A világ szeretete eltűnt és meghalt számára. „Eljött a Bárány házassága és a Menyasszonya elkészítette Magát.”

Gondoljunk erre, amint meghajtjuk fejeinket csak egy pillanatra.

226. Egy napon, amint a lenyugvó nap felé nézek, én, harmincegy évvel ezelőtt, szintén tettem egy esküt Valakinek, akit megszerettem, az összes szerelmemet Neki adva. Mindig megpróbáltam kitartani Mellette és az Igéje mellett, bárhová is mentem. És tudom, sokan vannak még így az itt ülők közül, várva a napra, amikor Sion öreg hajója befut a kikötőbe, összegyűjti a lelkünket és elvisz minket az Ő Jelenlétébe, Akit mi nagyon szeretünk és szerelmet esküdtünk neki.

227. Talán vannak ma olyanok itt, akik még soha nem tették meg azt az esküt. Lehet, hogy vannak néhányan, akik megtették, de megtörték. Ha ma este ilyen állapotban vagytok itt, barátaim, miért nem jöttök egyszerűen csak vissza és újítjátok meg az fogadalmatokat? Ha még nem tetted meg, miért nem jössz és teszed meg ma este? Mondd azt: „Úr Jézus, szeretlek Téged.”

228. Ne felejtsd el, ha már megtetted az esküdet, de még mindig össze vagy keveredve a világ dolgaival, Jézus nem fog ilyen menyasszonyt választani. Nem vesz el olyat, aki házasságtörő. Kell, hogy minden szerelmed az Övé legyen. És ha jobban szereted a világ dolgait és e világ divatját, mint ahogy Istent szereted, akkor még nem készítetted el magad.

229. Ha van itt ma este ilyen személy, amíg meghajtott fejjel állunk, felemelnéd a kezed azt mondva: „Branham testvér, imádkozz értem. Én olyan akarok lenni. Akarok része lenni a Menyasszonynak. És tudom, hogy teszek olyan dolgokat, amit nem kellene. Imádkozz értem.”? Áldjon meg az Úr, indián testvérnőm. Isten áldjon meg, testvérnő és téged, testvérem. És téged, testvér. Más valaki? Emeld fel a kezed és mondd: „Imádkozz értem, Branham testvér. Én—én—én—én tudom, hogy nem vagyok rendben.”

230. Most legyél őszinte magaddal. Nézd meg az eddigi életedet. Előbb vissza kell nézned, mielőtt tovább tudsz menni. Nézd meg, mi voltál. Nézd csak meg, mire vett rá téged az a szellem, ami benned van. Ha még nem… Ha kereszténynek vallod magad és még mindig össze vagy keveredve a világ dolgaival, testvérem, testvérnőm, mennyire vak kell, hogy legyél, ha még mindig nem látod, hogy helytelen vagy?

231. Valaki azt mondta a minap: „Branham testvér, békén kellene hagynod az olyan embereket.” Azt mondta: „Az emberek prófétának hívnak.”

Azt mondtam: „Nem vagyok próféta.”

232. Azt mondta: „De az emberek azt gondolják rólad. Tanítanod kellene ezeket az asszonyokat. Ahelyett, hogy azt mondod, hogy legyen hosszú hajuk és megfelelő ruházatuk és ilyen dolgok, el kellene mondanod nekik, hogy kaphatnak szellemi dolgokat.”

233. Azt mondtam: „Hogyan taníthatnék nekik algebrát, amikor még az óvodások ábécéjét sem tudják? Amikor még annyi tisztesség sincs bennük, hogy megtisztítsák magukat, Krisztus Menyasszonyának nevezve magukat! Nem bosszantásul mondom ezt. Isteni szeretettel mondom.

234. Ahogy ma reggel is mondtam, ha látom, hogy lefelé tartasz a folyón egy csónakkal és látom, hogy közeledik egy vízesés és az a csónak nem élheti túl, akkor, ha kiabálok neked és üvöltözök veled, nem sértegetni próbállak. Szeretlek titeket. Mert ha nem hallod meg, elveszted az életedet.

235. Van még valaki, aki felemelné a kezét, mielőtt imádkoznánk? Látlak téged ott kint, hátul. Isten áldjon meg téged és téged és téged. Tudod, hogy az életed megmutatja, ha helytelen vagy. Ha még mindig jobban szereted a világot, mint Istent, akkor valahol valami hiba van. Nézz magadra! Ott kint a szobában, emeld fel a kezed. Mondd ezt: „Imádkozz értem, Branham testvér.” Isten áldjon meg. Isten… Így van. Jó, ha őszinték vagytok, tisztelem az őszinteséget.

236. Ez a baj a mai pünkösdi gyülekezettel. Nincs meg nekünk az az őszinteség, ami megvolt. Nincs bátorságunk ahhoz, hogy—hogy jöjjünk és elismerjük, hogy tévedtünk. A gonosz annyira megfogta a gyülekezetet, hogy az a világ mocskában gázol. Ne tegyétek ezt!

237. A te saját életed igazolja, hogy nincs meg neked az, amiről azt mondod, hogy megvan. Akkor miért nem vallod be? „Aki megvallja bűnét, bocsánatot nyer: aki elrejti bűnét, nem lesz jó dolga.” Nem tudod elrejteni. Isten mindent tud arról. Ha látod és tudod, hogy nem helyesen élsz, akkor miért nem vallod be és jössz ki és teszed tisztába?

238. „Néhány embernél a bűnük előttük jár; néhányat pedig követ.” Az enyém hadd járjon előttem. Hadd mondjam el mindet most. Hadd hozza azt rendbe Isten. Ez az, amit tennünk kellene.

239. Úgy hat, vagy nyolc kéz emelkedett fel. Biztosan többen vannak ebben a kis gyülekezetben itt ma este a száz vagy kétszáz emberből, talán százötvenből. Isten áldjon meg, fiatalember. Isten áldjon, hölgyem. Isten áldjon, testvérnő. Rendben. Isten áldjon meg, fiam. Ez jó.

240. [Üres hely a szalagon—Szerk.] …kösdi asszonyok nem vágatták a hajukat, de ma már igen. Mi történt? Régen nem… hordtak sminket. Édesanyátok nem tette, ha pünkösdi volt. Mára mi történt? Mert ők a világ dolgaiban gázolnak. És a világ figyel minket. Azt állítjuk, hogy mi vagyunk a szentség Gyülekezet. Mi a baj? Nem úgy nézünk ki, mint Krisztus Menyasszonya. Veletek, emberek, ott kinn ugyanaz a helyzet. Testvérem, szégyelld magad.

241. Mennyei Atyánk, amikor szétnézek és kihirdetek egy oltárhoz hívást ilyen módon, feddve és vágva, úgy tűnik, az kemény. De a bensőm ilyenkor vérzik, amikor tudom, hogy a végéhez közeledünk. Ezek a kicsi csónakok egy ilyen napon zátonyra fognak futni. A halál le fog sújtani a harc során. Hányszor hívtak már magukhoz és hallottam őket mondani: „Ó,

Branham testvér, ha még egyszer újra élhetném." Hadd hozzák ezek rendbe most, Urunk, amíg képesek!

242. Mindent megteszek, ami tőlem telik. Istenem, hadd jelentse ki ezt a Szent Szellem az embereknek, hogy én csak segíteni próbálom őket, nem pedig szidni. De ahogy régen mondta Pál! Istenem, nem akarom őket bántani, mégis azt akarom, hogy fájjon nekik eléggé ahhoz, hogy meglássák, miben tévedtek.

243. Imádkozom, hogy Te add meg, ma este, ezeknek az embereknek, akik felemelték a kezüket és volt bennük elég tisztelet ahhoz, hogy—hogy felismerjék Isten előtt, hogy tévedtek és helyre akarják azt hozni. „Keressetek és találtok. Zörgessetek és megnyittatik nektek." De ha soha nem zörgetsz, hogyan fogja Ő megnyitni? Ha soha nem keresed, hogy fogod megtalálni?

244. Urunk, hadd vigye el a Szent Szellem ezeket az embereket az Istennek való teljes átadásig ma este. A mi Úr Jézus Krisztusunk hatalmas Atyja szentelje meg őket, testüket, lelküket, szellemüket és helyezze el őket az Úr Jézus Krisztus Testébe. „Mert eljött a Bárány házassága és a Menyasszonya elkészítette Magát." Ó, Urunk, hadd legyen ez a készülődés estéje, mert lehet, hogy holnap lesz a nap, hogy találkozunk Vele. Nem tudjuk, melyik órában hív minket, hogy Vele találkozzunk. Add meg nekünk, Urunk.

245. Most, mialatt imádkozok és meghajtjátok a fejeteket. Mindannyian, akik felemeltétek a kezeteket, ha mélyen őszinte vagy abban és tényleg komolyan gondolod, és nem szégyelled azt, ha az emberek megtudják, hogy helytelen voltál! Úgyis ott kell majd állnod velük az Ítéletnél. És Isten tett beléd elég meggyőződést, hogy tudd, hogy tévedtél.

246. Nemrég itt valami ilyesmiről prédikáltam. Szóltam egy fiatal hölgyhöz, aki ott hátul állt. Borzasztóan nézett ki, egy szolgáló lánya. És odajött hozzám a gyülekezeti épület előtt és úgy nekem esett! „Maga, kis buta." mondta kissé szemtelenül, kifestett ajkakkal, rövidre nyírt hajjal. Azt mondta: „Ha majd azt akarom, hogy valaki kioktasson engem erről, majd olyan embert keresek, aki értelmes." Így folytatta: „Soha többé ne próbáljon az apám szószékéhez állni és újra erről prédikálni."

247. Azt kérdeztem: „Azt akarja nekem mondani, hogy az édesapja, aki egy rendes, becsületes baptista prédikátor, nem prédikálna ezek ellen?"

Azt mondta: „Nem azért fogadta fel, hogy idejöjjön…"

Azt feleltem: „Egyáltalán nem fogadott fel. Meghívásra jöttem."

Így szólt: „Ezt soha nem fogom megbocsájtani magának."

248. Azt mondtam: „Ez már az ön dolga. Én csak az Evangéliumot követtem." Lágy szellő ringatta a rózsabokrokat. Egy gyönyörű fiatal hölgy volt.

249. Kevéssel ezután, úgy egy év múlva, ezen a városon utaztam át. Láttam ezt a fiatal hölgyet, lelógó szoknyában, kezében cigarettával, amint az úton sétált. Azt gondoltam: „Az ott *ilyen és ilyen* testvér felesége, vagyis, lánya." És átmentem az utcán, hátha elérhetem.

250. Rám nézett, miközben kifújta orrán a cigarettafüstöt.

Azt mondta: „Helló, prédikátor," – egy ilyen istentelen hangon.

Azt mondtam: „Nahát, nahát!"

Azt mondta: „Szívjon egy slukkot a cigimből. Legyen férfi!”

Azt feleltem: „Nem szégyelli magát?”

251. A tárcájáért nyúlt és így szólt: „Akkor vegyen egy cigarettát!”

252. Azt mondtam: „Szégyellje magát! Szégyellje magát, amiért Isten szolgáját cigarettával kínálja!”

Így szólt: „Akkor talán ihatna egyet az üvegemből!”

Azt mondtam: „Kérem, ne beszéljen így!”

253. Ránéztem. Nem bírtam tovább, sírva fakadtam, mert az édesapja egy jó ember volt. Ránéztem és azt gondoltam: „Ó! Azt gondolta, még sok ideje van.”

254. Továbbmentem. Könnyek futottak le az arcomon. Tovább sétáltam. Azt mondta: „Várjon egy percet.”

Azt mondtam: „Igen, hölgyem?”

255. Visszajött hozzám. Majdnem szégyen volt leállni vele beszélni az utcán, a járókelők között. Odajött hozzám.

Azt mondta: „Tudja, mit mondott nekem akkor este?”

Azt feleltem: „Mindig is emlékezni fogok rá.”

256. Azt mondta: „El akarom mondani magának, prédikátor, hogy igaza volt.” Azt mondta: „Utoljára szomorítottam meg a Szent Szellemet.” Most, itt van az észrevétel, amit az a nő elmondott nekem és soha életemben nem fogom azt elfelejteni. Azt mondta: „Akkor este Ő foglalkozni akart velem. De,” mondta, „amikor ott elutasítottam Őt, az volt az utolsó esélyem.” Így folytatta: „A szívem annyira kemény lett; nem érdekel már Isten, a gyülekezet, vagy bármi más. Minden nap átkozom az apámat.” És azt mondta: „Látom az anyám lelkét a pokolban pirosra sülni, mint a pecsenye és nevetek rajta.” Ez az, amikor utoljára megszomorítjuk a Szent Szellemet. Gondoljatok bele!

257. Menjünk haza galambszárnyakon! Legyünk a Menyasszony! Kelj fel most a székedből, ha hibás vagy. Gyere fel ide. Állj meg itt az oltárnál és mondd azt: „Helytelen voltam. Branham testvér, harag volt bennem. Én—én istentelenül éltem. Nem kellene tennem azokat a dolgokat, amiket teszek. Branham testvér, *ezt*, vagy *azt* tettem, vagy *amazt*. Bűnös vagyok, mert hazudtam. Bűnös vagyok, mert loptam. Van valami bűnöm. Nem szolgáltam Istent úgy, ahogy kellett volna és szégyellem magam és helyre akarom hozni az életemet. Nem imádkoznál itt értem ma este, Branham testvér?” Örömmel megteszem.

258. Ha Isten válaszol a betegekért, vakokért és lesújtottakért elmondott imáimra, biztosan meg fogja hallgatni a bűnösökért elmondott imákat is. Nem jönnél és lennél a Menyasszony részévé ma este? Meghívlak, hogy jöjj.

259. Köszönöm, testvérem. Csodálom azt a fajta bátorságot, ami ki fog ide sétálni és elismeri, hogy téves. Isten áldjon meg, testvérem. Állj csak meg *itt*.

260. Azt akarod mondani nekem, hogy fel tudnád úgy emelni a kezed, hogy közben nem vagy őszinte abban? Mi történt az emberekkel? Testvérem, mi a baj? Mi a baj az embereinkkel ezen a napon? Azt mondod, felemeled a kezed, azért, mert helytelen vagy és

aztán mégsem jössz? És tudod: „Aki tudna jót tenni, de nem teszi, bűne az Annak”? Nem jönnél ki?

Mialatt a zongorista, ha megtennéd, testvérnő, az orgonánál játszana egy kis dallamot.

261. Felkérést intézek feléd. Meg akarlak kérni. Hányan voltatok ott az összejöveteleken, ebből a hallgatóságból, amikor…? Tudjátok, nem vagyok egy prédikátor. Nincs iskolázottságom.

262. Isten áldjon meg, kis hölgy. Egy valódi hölgy az, aki ezt megteszi. Ez a kis virágszál, aki idejön, Isten áldjon, testvérnő. Ez igazi bátorság. Tisztelem azt a kis hölgyet. Isten áldjon téged, kedves. Van egy kislányom otthon, aki körülbelül veled egyidős, a kis Rebeka. Értékellek téged. Kicsi indián lány? Isten áldjon téged, testvérnő, kis hercegnő. Isten legyen veled, édesem. Kicsiny testvérnők, Isten legyen veled. És veled is, testvérnő.

263. Most figyeljetek ide. Ha ilyen fiatal testvérnők, kislányok, a finom lelkiismeretükkel jönnek; és prédikálok egy szolgálatot, ami darabokra vágja őket, és ide kijönnek, tudva, hogy helytelenek, felállnak itt a hallgatóság előtt, hogy megvallást tegyenek. Bizony, bizony, ti idősebb asszonyok, nem jönnétek ki? Gyertek fel ide és álljatok meg *itt*.

…a Te orcádat keresem;

Gyógyítsd meg az én megsebzett, megtört lelkem. [3]

Énekeljük el.

Ments meg engem kegyelmedből.

Megmentőm, Megmentőm,

Halld…

264. Biztosan vagytok annyira őszinték, hogy elmondjatok egy alázatos imát. „Ó, Uram, próbálj meg engem és lásd meg, van-e valami baj velem.”

Előlem se menj.

Isten áldjon meg, testvérnő, kedves.

265. Hányan láttátok ezen az összejövetelen a hallgatóságból, akik felálltatok, asszonyok, férfiak és mind, akik kijöttetek, amikor felálltam imádkozni a betegekért és a Szent Szellem megmondta nekik a bűneiket és a többi dolgot és tudatta? Közületek hányan tudják, hogy ez igaz? Soha nem hibázik. A Szent Szellem azt mondja nekem, ugyanaz a Szent Szellem, hogy van itt valami ma este, ami megszomorítja Őt. Most ez ’ÍGY SZÓL AZ ÚR.’ Tehát fogadjátok el ezt itt, vagy Ott.

266. Nem olyan ember vagyok, akit az érzelmei vezetnek. Nem, uram. Pontosan tudom, hol állok és ismerem Istent. Ez így igaz. Sokan vagytok, akiknek éppen itt kellene állnotok, ahol ezek a fiatal lányok állnak. Szóval nem jönnél ki? Hívlak téged. Nem foglak rábeszélni. Csak mondom neked.

267. Valaki azt mondta: „Soha nem hallottam olyan oltárhoz hívást, ahol a szolgáló megfeddte a hallgatóságot és efféle dolgok.”

[3] Magyarul ez az *Ó, ne menj előlem, Jézus* kezdetű ének.

268. Ezt így kellene tenni. Nem azért jössz, mert hallasz egy szívszorító történetet egy haldokló anyáról, vagy ilyen dolgok. Az csak érzelemből van. Isten Igéje az, ami miatt jössz. Ne valami érzelem alatt jössz. Hanem úgy jössz, hogy elhiszed, hogy Isten Isten és te az Úr ítélőházában vagy. Jössz, hogy előterjeszd az ügyedet.

269. Isten áldjon titeket, testvérem, testvérnőm. Szeretnék kezet fogni veletek és azt mondani, hogy értékelem az őszinte meggyőződéseteket. Kis hölgy, értékellek téged. Isten áldjon meg. Adja meg Ő neked azt a bátor Szellemet. Isten áldjon, testvérem. Isten legyen veled.

270. Még egyszer, utána bezárjuk. Talán utoljára zárjuk be, látjátok. Nem tudom, mikor. Remélem, még nem. De talán. Értitek?

Megmentőm…

271. Gyere ide, testvérnőm. Kezet akarok veled fogni, köszönöm. Értékelem ezt a hitet. Ez igazi hit.

272. Gyere ide, testvérem. Kezet akarok fogni veled, éppen itt. Értékelem az őszinteségedet. Isten áldjon meg.

273. Gyere ide. Isten áldjon meg. Értékelem az őszinteségedet, hogy kiálltál...

…előlem se menj.

Megmentőm…

274. Mi az? „Eljött a Bárány házassága és az Ő Menyasszonya elkészítette Magát.”

…alázatos kiáltásom;

Hol másokat…

Előlem se menj.

Miben?

Csak Benned van bizodalmam,

A Te orcádat keresem.

Gyógyítsd meg az én megsebzett, megtört lelkem.

(ahol az Ige belevágott),

Ments meg engem kegyelmedből.

Megmentőm, Megmentőm,

Halld meg alázatos kiáltásom;

Hol másokat hívsz,

Előlem se menj.

275. Emlékezzetek, a Szent Szellem volt az, aki belevágott a szívetekbe és feljöttetek ide. Csak gondoljatok azokra a helyekre, amit Ő megvágott és arra, hogy azt az ember soha nem tudja kiheverni. Arra mindig is emlékezni fognak. „Ha a szívünk nem vádol…” De amikor találkozol valamivel Isten Igéjében és elmész mellette, az nem Ábrahám Magja. Ábrahám megtartotta Isten ígéretét a szívében, függetlenül attól, mi történt.

276. Értékelek mindenkit, aki most az oltár előtt áll. Az az imádságom számotokra, hogy Isten adja meg nektek a szívetek kívánságát ma este és tegyen benneteket valóságosan megszentelt emberekké.

277. Néhány fiatal itt, vannak indiánok, spanyolok, mexikóiak, mind, akik itt állnak, olyan emberek, akik azt mondják, hogy talán évek óta keresztények, mégis beismerik, hogy helytelenek voltak. Helyre akarják azt hozni. „Boldogok, akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot, mert ők megelégíttetnek.” Miközben meg lettek ítélve, készek arra, hogy helyrehozzák azt Istennel, Isten tüzes ítélő oltárán keresztül.

278. Valahol találkoznod kell azzal, barátom. Valahol találkoznod kell vele, ezért találkozz vele itt. Ne várj vele reggelig. Lehet, hogy ma este meghalsz egy balesetben, ahogy hazafelé tartasz.

279. A közelmúltban egy összejövetelen kihirdettem egy oltárhoz hívást és—és hívtam az embereket, úgy mint itt, fenn, Ohio[ohájó] –ban. És akkor este kimentem az épületből és úgy tizenöt perce lett vége. És hallottam, amint valaki felsikít az út mellett, megálltam és odamentem. Egy autó balesetet okozott, beleszaladt egy másikba. És egy asszony, aki abban ült, olyan ideges volt, még a gyűrűjét is lehúzta, annyira ideges volt. Meghalt. A lányával beszélt vezetés közben az úton. Épp készültek, hogy kórházba vigyék őt. És mindkettejüknek az oltárhoz kellett volna jönni. És a lánya azt mondta: „Anyának az utolsó szavai, amit nekem mondott, mielőtt az autó nekicsapódott, ezek voltak: ’Ma este rosszat tettem. Tudom, hogy így van.’”És ott elkérték az életét.

Ó, azt mondod: „Velem az nem történhet meg.” De talán igen. Talán igen.

280. És mi van, ha nem lesz több alkalom, hogy a Szent Szellem újra megítéljen téged és elmondja, hogy rosszat tettél? Akkor úgy mész át az Örökkévalóságba. És tudod, olyan fajta szellemmel, te nem tudsz bejutni. Nézz vissza az életedre, lásd meg, hogyan éltél. És nézd meg, hogy a múltban ott volt-e az az édes, alázatos krisztusi élet, ami minden Igéjével egyezik. Ha nem, akkor gyere és tedd rendbe. Van… Miért kellene egy hamisítvány, amikor az egek telve vannak az igazi pünkösdi áldásokkal, ami megtisztítja a szíved, megmossa a lelked? Nem így van?

281. Hány szolgáló van itt ma este? Azt szeretném, ha néhányan, testvérek idejönnétek hozzánk. Rendben, testvérem? Igen. Jöjjetek fel ide, megtennétek csak egy percre, testvérek? Rendben.

282. Jézus azt mondta az Igéjében: „Aki hallja az Én Szavaimat és hisz Abban, aki elküldött Engem, Örök Élete van; és nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az életre.”A Szent János 6. azt mondja: „És feltámasztom őt az utolsó napon,” egy feltámadás.

283. Emberek, meg kell ezt értenünk. Kell, hogy ezt tegyük. Egyszerűen meg kell ezt tennünk. Tehát… Ez nem érzelem. Persze, járnak azzal érzések. Ez így igaz. De a lényeg, a megszentelt szív.

284. Csak vedd Isten Igéjét és mondd: „Istenem, rosszat tettem. Sajnálom, hogy azt tettem. Te ismered a szívemet. Rosszul cselekedtem. Éppen itt, ezen a földön, beismerem a rosszaságomat. És ettől az estétől kezdve, a Te jegyesed leszek. Része vagyok a Menyasszonynak. Soha többé nem fogom *azt* tenni; soha nem fogom hagyni, hogy a haragom kicsússzon a kezemből. Hölgyként fogok viselkedni. Úriemberként fogok viselkedni.

Tenni fogom azokat a dolgokat, amit a Biblia mond, hogy tennem kell. Éppen most a Szavadon foglak.” Így jutsz előre.

285. Hiszitek ezt, az Evangélium prédikátorai? [A szolgálók azt felelik: „Ámen.”— Szerk.] Ez Igazság? [„Ámen.”] Rendben.

286. Most hajtsuk meg a fejünket és imádkozzunk. Mindannyian a magatok módján.

287. Emlékezz, Krisztus éppen ott van melletted. Itt, az oltárnál, előttetek keresztények imádkoznak. Mögöttetek; az Evangélium szolgálói imádkoznak. Ez belehelyez titeket az imádság légkörébe.

288. Most, valld meg a szívedben a te saját szavaiddal: „Uram, vétkeztem.” [Az oltárnál állók azt mondják: „Uram, vétkeztem.”—Szerk.] „Sajnálom, Uram,”[„Sajnálom, Uram,”] „hogy ezeket a dolgokat tettem.” [„hogy ezeket a dolgokat tettem.”] „Most megvallom az én bűnömet.” [„Most megvallom az én bűnömet.”] „Hiszek Neked.” [„Hiszek Neked.”] „Ezennel befogadlak Téged.”[„Ezennel befogadlak Téged.”] „Akarom, hogy része legyek a Menyasszonynak.” [„Akarom, hogy része legyek a Menyasszonynak.”] „Jézus Nevében imádkozom.” [„Jézus Nevében imádkozom.”] Most csak tartsd a megvallásod a szívedben.

Most imádkozni fogok értetek.

289. Mennyei Atyám, mennyire megszomorít engem néha, amikor nézem az embereket, akik szeretnek engem és látom, ahogy veszed az Igét és kiteríted Ezt. Ez a csontokig elhat. De aztán jössz és igazolod, hogy ez Igazság. Ez az Igazság.

290. Férfiak és asszonyok állnak itt most, és még kis hölgyek, kicsi lánykák is meghajtott fejjel és könnyes szemekkel az életük válaszútján. Amikor belegondolok, hogy lehetnének ott lenn, abban az elferdült, rock ’n roll zenére táncoló, ördög által megszállt és démonok uralta csoportban. De ők itt vannak, itt állnak ma este, meghajtott szívvel és szeretnének valamit, amire rátehetik a kezüket és azt mondják: „Uram, Istenem, tisztíts meg engem minden világi dologtól.”

291. Vannak középkorú férfiak, fiatal férfiak, idős asszonyok, fiatal asszonyok, akik mind itt állnak együtt. Megvallják, hogy tévesek. Szóltál a szíveikhez; másképp soha nem lennének itt. Ez azt mutatja, hogy még csak fel sem állhatnának a székükről anélkül, hogy már ne hoztak volna egy döntést. Isten Szelleme volt körülöttük és—és így szólt: „Helytelen voltál.”

És a kicsinyke életük azt felelte: „Uram, akkor Téged akarlak.”

És a gonosz azt mondta: „Ülj csak nyugodtan.”

292. De Isten Szelleme így szólt: „Kelj fel!” És ők engedelmességben jártak és itt állnak most az oltárnál.

293. Most, ahogy idéztem Neked az Igédet: „Aki Hozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem. Bár a vétkeitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek; ha vörösek, mint a bíbor, fehérré lesznek, mint a gyapjú. Jöjjetek és vegyetek Tőlem bort és olajat. Elég neked az én kegyelmem. Aki hallja az Én Szavaimat és hisz Abban, aki elküldött Engem, örök Élete van; és nem megy Ítéletre; hanem átment a halálból az Életre. Íme, eljött a Bárány házassága és a Menyasszony elkészítette Magát.”

294. Atyám, ők a Tieid. Ők a Te Igéd trófeái. Azért vannak itt, hogy meg legyenek mosva az Ige vizeivel, mert az a teljes Evangélium. Nem kímél semmit. Az vág, és eljut az óvodák szintjére is. Az gyökerestül kiirtja a keserűség gyökereit, a—a—a közöny gyökereit, a világi gyökereket. Tépd ki azokat, Uram, a Szent Szellem által. Űzd el azokat ezektől az emberektől.

295. Igényelem őket Számodra ma este, Jézus, mint a Te személyes kincseidet, mint ékköveket a koronádban, a Menyasszonyod tagjaiként. Igényelem az életüket. Teljes szívből imádkozom ezekért a szolgálókért, az élő Istennek eme szolgáiért. Imádkozom, hogy Te vedd el tőlük, Uram, a világ dolgait és adj nekik bátorságot, hogy megállhassanak farkasszemet nézve a Sátánnal. Add meg ezt, Uram. Hisszük, hogy meg fogod ezt tenni. Azt mondtad: „Kérjetek, amit csak akartok az Atyától az Én Nevemben és Én megteszem." Tehát, Te soha nem mondtad: „Talán majd megteszem." Azt mondtad: „Meg fogom tenni." És hiszem, hogy ez igaz.

296. Az is meg van írva az Írásokban, hogy: „Az Én Nevemben ördögöket űznek." Az ördög az, aki fog egy fiatal hölgyet, vagy asszonyt és tönkreteszi az életét. Az ördög az, aki vesz egy fiatal férfit és tönkreteszi az életét. És az imámban felidézem ezt a kis történetet, Uram. És imádkozom, hogy hallgass meg engem és válaszolj az imámra, hogy mindenkit az itt lévők közül igényelhessek ma este a Királyság ékköveinek. Ők eljöttek. És nekem el kell számolnom a szavaimmal ma este. És ők eljöttek, hogy velem álljanak itt és hogy elfoglaljuk helyünket Krisztus oldalán.

297. Tehát, Sátán, vesztettél. Néhányukat visszatartottad, de nem nyerted meg a csatát. Jézus azt mondta: „Aki Hozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem."

298. Sátán, mondom neked, hogy volt egyszer egy kisfiú, aki az apja juhait legeltette. És jött egy oroszlán és elkapott egyet, elvitte, csúnyán bánt vele és fel akarta falni. De ez a hűséges kis pásztor, nem volt neki túl sok mindene, de volt egy parittyája, volt hite az élő Istenben. Az oroszlán után ment, elkapta és levágta. Felkelt ellene, megragadta a szakállánál fogva és levágta. Kivette a bárányt a szájából és visszavitte a legelőre, hogy meggyógyulhasson.

299. Te fogtad Istennek ezeket a drága bárányait, ezeket a hölgyeket és rávetted őket, hogy vágják rövidre a hajukat, kisminkeljék magukat és úgy nézzenek ki, mint amit a Biblia elítél. És azt gondoltad, hogy most már a tieid. De én az imádság egyszerű parittyalövésével jövök. Ma este visszahozom őket. Többé nem tarthatod őket vissza. A csatát elvesztetted. Ezeket a drága embereket, akik itt állnak, Isten bárányait szabadon kell engedned! Az Úr Jézus Krisztus Nevében parancsolunk neked! Hit által odahelyezem a Jézus Krisztus Vérét közéjük és a szokások, indulatok, erkölcstelenségek közé, vagy bármi legyen is az. Többé nem fogod őket elkapni. Ők az Atya legelőjén vannak. Ők az Ő gyermekei. Tartsd magad távol tőlük! Ezt Jézus Krisztus Nevében parancsolom neked!

300. A pokolnak egyetlen ördöge sem érinthet meg téged, ha el fogod ezt hinni. Be vagy takarva a Vérrel. Körbevesz téged az imádság, az Evangélium szolgálói, a szövetség hírnökei és imádság. Mindannyian, akik itt álltok, kijöttetek ide, tudva azt, hogy voltak szokásaitok, hibáitok és olyan dolgok, amiket szégyelltetek. Ha ezeket most odateszed Isten ítéletének rézoltárára és elfogadod a bocsánatot, amit Krisztus ad neked, felemelnéd a kezed, jeléül, hogy hit által elfogadod azt, azt mondva: „Most elfogadom azt. Az eltűnt. És ettől a naptól kezdve, soha többé nem fogom azt tenni."? Jézus Krisztus Vére megváltott titeket. Ámen. Ámen. Dicsőség legyen Istennek.

Van itt még valaki, aki akar csatlakozni ehhez a csoporthoz?

301. Van olyan beteg az épületben, aki szeretne most felállni és imádságot kérni? Az álljon fel.

302. Szeretném, ha itt mindenki, ha nem vagy – ha nem vagytok tagja egyetlen, jó, teljes Evangéliumi gyülekezetnek sem, járjatok egy ilyen gyülekezetbe, ha tudtok, akkor ebbe, ha errefelé laktok. Keresd meg a pásztort és keresztelkedj meg. És aztán, ha még nem kaptad meg a Szent Szellemet, imádkozz, hogy Isten adja oda neked a Szent Szellemet és betöltsön téged, tegyen a Menyasszony tagjává.

303. Nézzétek meg ott kinn, testvéreim, a beteg embereket. A gonosz már nem tarthatja fogva azokat az embereket. Ez az elengedés ideje! Halleluja! Hát nem hiszitek ezt? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen.”—Szerk.]

Akkor hajtsuk meg a fejünket imára.

304. És mindannyian, ti emberek, ott kint, akiknek betegsége van és ti is, akik álltok, tegyétek egymásra a kezeiteket. Jézus Krisztus azt mondta: „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Ha betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.” Tartsátok egymáson a kezeiteket. Most ne magadért imádkozz. Imádkozz a melletted ülőért, akire a kezedet tetted, mert ők meg teérted imádkoznak.

Imádkozzunk együtt most, mint keresztény Gyülekezet.

305. Úr Jézus, hálásak vagyunk a ma esti győzelemért, hogy lelkek jöttek Hozzád. Most a gonosz megfogta néhány bárányodat egy betegséggel. Azért jövünk, hogy visszavigyük őket. És mint az élő Isten Gyülekezete, megdorgáljuk a gonoszt és azt mondjuk: „Engedd szabadon ezeket a beteg embereket, Sátán! Ezt parancsoljuk neked Jézus Krisztus Nevében, hogy ők meggyógyulhassanak.” A Biblia azt mondja: „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Ha betegekre vetik kezüket, azok meggyógyulnak. ” Ez Isten ígérete és mi tudjuk, hogy ez igaz. Ők meg vannak gyógyulva az Úr Jézus Krisztus sebei által.

306. Most, ha hisztek, emeljétek fel a kezeiteket és dicsérjétek Őt. Ámen.

307. Rendben, pásztor, ők a tieid. Isten áldjon meg, testvérem. Olyan jó veletek lenni ma este. Isten legyen veletek.

Isten áldjon meg titeket, testvérek.